Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EU) N:o 1357/2014, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014	L 365	89	19.12.2014
►**M2**	Komission direktiivi (EU) 2015/1127, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2015	L 184	13	11.7.2015
►**M3**	Neuvoston asetus (EU) 2017/997, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2017	L 150	1	14.6.2017
►**M4**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/851, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018	L 150	109	14.6.2018

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 297, 13.11.2015, s. 9 (2015/1127)

►**C2** Oikaisu, EUVL L 42, 18.2.2017, s. 43 (1357/2014)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/98/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

▼M4

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymistä sekä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia ja vähentämällä resurssien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta ja jotka ovat ratkaisevan tärkeitä siirtymisessä kiertotalouteen ja unionin pitkän aikavälin kilpailukyvyn takaamisessa.

▼B

2 artikla

Poikkeukset soveltamisalasta

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) ilmakehään joutuviin kaasumaisiin päästöihin;

b) maaperään (alkuperäisellä paikalla), mukaan lukien kaivamaton pilaantunut maa-aines, eikä maaperään pysyvässä yhteydessä oleviin rakennuksiin;

c) maa-ainekseen ja muuhun luonnosta peräisin olevaan ainekseen, joka ei ole pilaantunut ja joka on kaivettu pois rakennustoimien aikana, kun on varmaa, että aines käytetään kaivupaikalla sellaisenaan rakennustarkoituksiin;

d) radioaktiivisiin jätteisiin;

e) käytöstä poistettuihin räjähteisiin;

f) ulosteisiin, jos ne eivät sisälly 2 kohdan b alakohtaan, olkiin ja muihin maa- tai metsätaloudesta peräisin oleviin luonnonmukaisiin, vaarattomiin aineksiin, joita käytetään maa- tai metsätaloudessa tai tällaiseen biomassaan perustuvassa energiantuotannossa soveltaen prosesseja tai menetelmiä, jotka eivät vahingoita ympäristöä eivätkä vaaranna ihmisten terveyttä.

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät myöskään kuulu, siltä osin kuin ne kuuluvat yhteisön muun lainsäädännön soveltamisalaan:

a) jätevedet;

b) eläimistä saatavat sivutuotteet, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisalaan kuuluvat käsitellyt tuotteet, lukuun ottamatta niitä, jotka on tarkoitettu poltettaviksi, kaatopaikalle sijoitettaviksi tai käytettäviksi biokaasu- tai kompostointilaitoksissa;

▼B

c) sellaisten eläinten ruhot, jotka ovat kuolleet muulla tavoin kuin teurastamalla, mukaan lukien eläinkulkutaudin hävittämiseksi lopetetut eläimet, ja jotka loppukäsitellään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti;

d) mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista sekä louhosten toiminnasta syntyvä jäte, joka kuuluu kaivannaisteollisuuden jätehuollosta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY ([1]) soveltamisalaan;

▼M4

e) aineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 ([2]) 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, ja jotka eivät koostu eläimistä saatavista sivutuotteista tai sisällä niitä.

▼B

3. Sedimentit, jotka on uudelleensijoitettu vesistöjen pohjalle vesistöissä vesien ja vesiteiden hoitamiseksi tai tulvien ehkäisemiseksi taikka tulvien ja kuivuuden vaikutusten lieventämiseksi taikka vesialueen muuttamiseksi maa-alueeksi, jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jos osoitetaan, että sedimentit ovat vaarattomia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muun asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisia velvoitteita.

4. Erillisillä direktiiveillä voidaan antaa tiettyjä tapauksia koskevia erityisiä säännöksiä tai täydentää tämän direktiivin säännöksiä tiettyjen jätelajien jätehuollosta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ’jätteellä’ mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä;

2) ’vaarallisella jätteellä’ jätettä, jolla on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu vaarallinen ominaisuus;

▼M4

2 a) ’vaarattomalla jätteellä’ jätettä, joka ei sisälly 2 kohtaan;

2 b) ’yhdyskuntajätteellä’

a) kotitalouksien sekajätettä ja erilliskerättyä jätettä, mukaan lukien paperi ja kartonki, lasi, metallit, muovit, biojäte, puu, tekstiilit, pakkaukset, sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, käytetyt paristot ja akut sekä karkea jäte, mukaan lukien patjat ja huonekalut;

([1]) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

▼M4

b) muista lähteistä peräisin oleva sekajäte ja erilliskerätty jäte, kun tällainen jäte on luonteeltaan ja koostumukseltaan samankaltainen kuin kotitalouksista peräisin oleva jäte;

Yhdyskuntajätteeseen ei sisälly tuotantoteollisuudesta, maataloudesta, metsätaloudesta, kalastuksesta, sakokaivoista sekä viemäriverkosta ja viemäriveden käsittelystä peräisin oleva jäte, mukaan lukien puhdistamoliete, romuajoneuvot tai rakennus- ja purkujäte;

Tämän määritelmän soveltaminen ei rajoita sitä, miten jätehuoltoa koskeva vastuu on jaettu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;

2 c) ’rakennus- ja purkujätteellä’ rakennus- ja purkutoiminnoista syntyviä jätteitä;

▼B

3) ’jäteöljyllä’ mitä tahansa mineraalipohjaista tai synteettistä voiteluainetta tai teollisuusöljyä, josta on tullut sopimatonta siihen käyttöön, johon se alun perin oli tarkoitettu, kuten käytettyjä polttomoottoriöljyjä, vaihteistoöljyjä, voiteluöljyjä, turbiineissa käytettäviä öljyjä ja hydrauliikkaöljyjä;

▼M4

4) ’biojätteellä’ biohajoavaa puutarha- ja puistojätettä, kotitalouksista, toimistoista, ravintoloista, tukkuliikkeistä, ruokaloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä;

4 a) ’elintarvikejätteellä’ kaikkia elintarvikkeita, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 2 artiklassa, joista on tullut jätettä;

▼B

5) ’jätteen tuottajalla’ jokaista, jonka toiminta tuottaa jätettä (alkuperäinen jätteen tuottaja) tai joka suorittaa esikäsittelyä, sekoittamista tai muunlaista toimintaa, jonka tuloksena kyseisen jätteen luonne tai koostumus muuttuu;

6) ’jätteen haltijalla’ jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;

7) ’kauppiaalla’ mitä tahansa yritystä, joka toimii toimeksiantajana jätteen ostossa ja sen jälkeisessä myynnissä, mukaan lukien kauppiaat, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;

8) ’välittäjällä’ mitä tahansa yritystä, joka järjestää jätteen hyödyntämisen tai loppukäsittelyn toisten puolesta, mukaan lukien välittäjät, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;

▼M4

9) ’jätehuollolla’ jätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä (mukaan lukien lajittelu), ja loppukäsittelyä, mukaan lukien tällaisten toimintojen valvonta ja loppusijoituspaikkojen jälkihoito sekä kauppiaana tai välittäjänä toteutetut toimet;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

▼B

10) ’keräyksellä’ jätteen kokoamista, mukaan lukien jätteen alustava lajittelu ja alustava varastointi sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen;

11) ’erilliskeräyksellä’ keräystä, jossa erityyppiset ja ominaisuuksiltaan erilaiset jätevirrat pidetään erillään erityiskäsittelyn helpottamiseksi;

12) ’ehkäisemisellä’ toimenpiteitä, jotka toteutetaan ennen kuin aineesta, materiaalista tai tuotteesta tulee jätettä ja joilla vähennetään

a) jätteen määrää, mukaan lukien tuotteiden uudelleenkäyttö tai niiden elinkaaren pidentäminen;

b) syntyneen jätteen haittavaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen, tai

▼M4

c) vaarallisten aineiden pitoisuuksia materiaaleissa ja tuotteissa;

▼B

13) ’uudelleenkäytöllä’ tointa, jonka avulla tuotteet tai osat, jotka eivät ole jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu;

14) ’käsittelyllä’ hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimia, mukaan lukien hyödyntämisen tai loppukäsittelyn valmistelu;

15) ’hyödyntämisellä’ tointa, jonka pääasiallisena tuloksena jätettä voidaan käyttää hyödylliseen tarkoitukseen joko tuotantolaitoksessa tai yleensä taloudessa korvaamalla muita materiaaleja, joita olisi muutoin käytetty erityiseen tarkoitukseen, tai jätteen valmistelemista tällaista tarkoitusta varten. Liitteessä II on esimerkkiluettelo hyödyntämistoimista;

▼M4

15 a) ’materiaalien hyödyntämisellä’ hyödyntämistointa, joka ei ole hyödyntämistä energiana eikä uudelleenkäsittelyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi. Se kattaa muun muassa valmistelun uudelleenkäyttöön, kierrätyksen ja maantäytön;

▼B

16) ’valmistelulla uudelleenkäyttöön’ tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai tuotteiden osat, joista on tullut jätettä, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä;

17) ’kierrätyksellä’ hyödyntämistointa, jossa jätemateriaalit käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Siihen sisältyy eloperäisen aineksen uudelleenkäsittely, mutta ei energian hyödyntäminen eikä uudelleenkäsittely materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimiin;

▼M4

17 a) ’maantäytöllä’ hyödyntämistointa, jossa soveltuvaa vaaratonta jätettä käytetään louhittujen alueiden kunnostamisessa tai maisemointiin liittyvissä maarakennustöissä. Maantäyttöön käytettävällä jätteellä on korvattava materiaaleja, jotka eivät ole jätettä, sen on sovelluttava edellä mainittuihin tarkoituksiin ja sen käyttö on rajattava siihen, mikä on ehdottoman tarpeellista kyseisten tarkoitusten toteuttamiseksi;

▼B

18) ’jäteöljyjen uudistamisella’ kierrätystointa, jolla perusöljyjä voidaan tuottaa jalostamalla jäteöljyjä ja erityisesti poistamalla tällaisiin öljyihin sisältyvät epäpuhtaudet, hapettumistuotteet ja lisäaineet;

19) ’loppukäsittelyllä’ tointa, joka ei ole hyödyntämistä, vaikka toimen toissijaisena seurauksena olisi aineiden tai energian talteenotto. Liitteessä I on esimerkkiluettelo loppukäsittelytoimista;

20) ’parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla’ direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;

▼M4

21) ’laajennettua tuottajan vastuuta koskevalla järjestelmällä’ jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat kantavat taloudellisen vastuun tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jätevaiheessa.

▼B

4 artikla

Jätehierarkia

1. Seuraavaa jätehierarkiaa sovelletaan ensisijaisuusjärjestyksenä jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa:

a) ehkäiseminen;

b) valmistelu uudelleenkäyttöön;

c) kierrätys;

d) muu hyödyntäminen, esimerkiksi energiana; ja

e) loppukäsittely.

2. Soveltaessaan 1 kohdassa tarkoitettua jätehierarkiaa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sellaisten vaihtoehtojen edistämiseksi, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Tämä voi edellyttää tiettyjen jätevirtojen osalta hierarkiasta poikkeamista, kun tämä on elinkaariajattelun mukaisesti perusteltua tällaisen jätteen syntymistä ja jätehuoltoa koskevien kokonaisvaikutusten osalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätelainsäädännön ja jätepolitiikan kehittäminen on täysin avoin prosessi, jossa noudatetaan voimassa olevia kansalaisten ja sidosryhmien kuulemista ja osallistumista koskevia kansallisia sääntöjä.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon yleiset ennakkovarautumista, kestävyyttä, teknistä toteutettavuutta ja taloudellista hyväksyttävyyttä ja luonnonvarojen suojelua koskevat ympäristönsuojeluperiaatteet sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä, taloutta ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset 1 ja 13 artiklan mukaisesti.

▼M4

3. Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä jätehierarkian soveltamisen kannustamiseksi taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, kuten liitteessä IV a esitettyjä toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä.

▼B

5 artikla

Sivutuotteet

▼M4

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntyneen aineen tai esineen, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, ei katsota olevan jätettä, vaan sitä pidetään sivutuotteena, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) aineen tai esineen jatkokäyttö on varmaa;

b) ainetta tai esinettä voidaan käyttää suoraan ilman muuta kuin tavalliseksi katsottavaa teollista lisäkäsittelyä;

c) aine tai esine syntyy olennaisena osana tuotantoprosessia; ja

d) jatkokäyttö on laillista eli aine tai esine täyttää kaikki asiaankuuluvat, sen erityiseen käyttöön liittyvät tuotetta, ympäristöä ja terveydensuojelua koskevat vaatimukset eikä aiheuta haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

▼M4

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 artiklassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta erityisiin aineisiin tai esineisiin.

Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio pitää lähtökohtana niitä jäsenvaltioiden tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymiä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason, ja asettaa yksityiskohtaisten perusteiden laatimisessa etusijalle teollisen symbioosin toisinnettavissa olevat käytännöt.

3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin aineisiin tai esineisiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä yksityiskohtaisista perusteista komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 ([1]) mukaisesti silloin, kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

▼B

6 artikla

Jätteeksi luokittelun päättyminen

▼M4

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että jätteen, joka on kierrätetty tai muuten hyödynnetty, katsotaan lakanneen olemasta jätettä, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

▼M4

a) ainetta tai esinettä on määrä käyttää erityisiin tarkoituksiin;

▼B

b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntää;

c) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja

d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

▼M4

_____

2. Komissio seuraa kansallisten jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien perusteiden laatimista jäsenvaltioissa ja arvioi tämän perusteella tarvetta laatia unionin laajuisia perusteita. Tätä varten komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin.

Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä. Niihin on sisällyttävä seuraavat:

a) jätemateriaalit, jotka on sallittua toimittaa hyödyntämistoimeen;

b) sallitut käsittelyprosessit ja -tekniikat;

c) sovellettavien tuotestandardien mukaiset laatuvaatimukset materiaaleille, joita ei hyödyntämistoimen seurauksena enää luokitella jätteeksi, mukaan lukien tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvot;

d) hallintajärjestelmille asetettavat vaatimukset osoittaa noudattavansa jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia perusteita, mukaan lukien laadunvalvontaa ja omavalvontaa sekä akkreditointia koskevat perusteet, jos tämä on asianmukaista; ja

e) vaatimustenmukaisuusilmoitusta koskeva vaatimus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden 3 kohdan mukaisesti vahvistamat asiaa koskevat perusteet ja pitää lähtökohtana niitä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason.

3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat laatia yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin. Kyseisissä yksityiskohtaisissa perusteissa on otettava huomioon aineen tai esineen mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen, ja niiden on oltava 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä perusteista komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti, jos mainitussa direktiivissä sitä edellytetään.

▼M4

4. Jos ei ole vahvistettu perusteita unionin tasolla 2 kohdan tai kansallisella tasolla 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi tehdä päätöksen tapauskohtaisesti tai toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä todentaakseen, että tietty jäte on lakannut olemasta jätettä 1 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella, tarvittaessa noudattaen 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja ottaen huomioon epäpuhtauksien raja-arvot sekä mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Tällaisia tapauskohtaisia päätöksiä ei tarvitse ilmoittaa komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tiedot tapauskohtaisista päätöksistä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamien todentamisten tuloksista julkisesti saataville sähköisesti.

5. Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka

a) käyttävät ensimmäistä kertaa materiaaleja, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ja joita ei ole saatettu markkinoille; tai

b) saattavat materiaaleja markkinoille ensimmäistä kertaa sen jälkeen, kun ne ovat lakanneet olemasta jätettä,

on varmistettava, että materiaalit ovat sovellettavan kemikaali- ja tuotelainsäädännön niitä koskevien vaatimusten mukaisia. Edellä 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytettävä, ennen kuin kemikaali- ja tuotelainsäädäntöä sovelletaan materiaaleihin, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä.

▼B

7 artikla

Jäteluettelo

►M4 1. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla jäteluettelo ja tarkistamalla sitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. ◄ Jäteluetteloon sisällytetään vaaralliset jätteet ja siinä otetaan huomioon jätteen alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa vaarallisten aineiden pitoisuuksien raja-arvot. Jäteluettelo on sitova siltä osin kuin on kyse vaaralliseksi jätteeksi katsottavan jätteen määrittelystä. Aineen tai esineen sisällyttäminen luetteloon ei tarkoita, että se on kaikissa tapauksissa jätettä. Aine tai esine katsotaan jätteeksi ainoastaan, jos se on 3 artiklan 1 kohdassa olevan määritelmän mukainen.

▼M4

2. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena jätteenä, vaikka sitä ei ole sellaiseksi merkitty jäteluetteloon, jos sillä on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä ja toimitettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot. Luetteloa tarkistetaan saatujen ilmoitusten perusteella, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

▼B

3. Jos jäsenvaltio voi esittää selvityksen, joka osoittaa, että tietyllä luetteloon vaaralliseksi jätteeksi merkityllä jätteellä ei ole liitteessä III lueteltuja ominaisuuksia, se voi katsoa kyseisen jätteen olevan vaaratonta jätettä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä ja esitettävä komissiolle tarvittava selvitys. Saatujen ilmoitusten perusteella luetteloa tarkistetaan, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

▼B

4. Vaarallisen jätteen luokitteleminen vaarattomaksi jätteeksi ei voi perustua jätteen laimentamiseen tai sekoittamiseen vaarallisten aineiden alkuperäisten pitoisuuksien alentamiseksi vaaralliselle jätteelle asetettujen raja-arvojen alapuolelle.

▼M4

_____

▼B

6. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarattomana jätteenä 1 kohdassa tarkoitetun jäteluettelon mukaisesti.

7. Komissio varmistaa, että jäteluettelo ja sen mahdolliset tarkistukset ovat tarvittaessa kaikkien käyttäjien ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kannalta selviä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla.

II LUKU

YLEISET VAATIMUKSET

8 artikla

Laajennettu tuottajan vastuu

1. Tehostaakseen uudelleenkäyttöä sekä jätteen syntymisen ehkäisemistä, kierrätystä ja muuta hyödyntämistä jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä tai muita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että luonnollisilla tai oikeushenkilöillä, jotka ammattimaisesti kehittävät, valmistavat, prosessoivat, käsittelevät, myyvät tai tuovat tuotteita (tuotteen tuottaja) on laajennettu tuottajan vastuu.

Tällaisiin toimenpiteisiin voivat kuulua palautettujen tuotteiden ja kyseisten tuotteiden käytön jälkeen jäljelle jäävän jätteen vastaanottaminen sekä tätä seuraava jätehuolto ja taloudellinen vastuu tällaisesta toiminnasta. Nämä toimenpiteet voivat sisältää myös velvollisuuden tarjota julkisesti saatavilla olevaa tietoa siitä, missä määrin tuotetta voidaan käyttää uudelleen ja kierrättää.

▼M4

Jos tällaisiin toimenpiteisiin sisältyy laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien perustaminen, sovelletaan 8 a artiklassa säädettyjä yleisiä vähimmäisvaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuotteiden tuottajien, jotka ottavat omasta aloitteestaan taloudellisen tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jätevaiheessa, olisi sovellettava joitakin 8 a artiklassa säädetyistä yleisistä vähimmäisvaatimuksista tai kaikkia niitä.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet edistääkseen tuotteiden ja tuotteiden osien suunnittelua siten, että voidaan vähentää niiden ympäristövaikutusta ja jätteen syntymistä tuotteiden tuotannon ja myöhemmän käytön aikana ja varmistaa, että jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntäminen ja loppukäsittely tapahtuvat 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

▼M4

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan edistää esimerkiksi sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien kehittämistä, tuotantoa ja markkinointia, jotka ovat monikäyttöisiä, kierrätettyjä materiaaleja sisältäviä, teknisesti kestäviä ja helposti korjattavia ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltaviksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäviksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Toimenpiteissä on otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, jätehierarkia ja tarvittaessa mahdollisuus useaan kertaan kierrättämiseen.

▼B

3. Laajennettua tuottajan vastuuta soveltaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tekninen toteutettavuus ja taloudellinen hyväksyttävyys sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset sekä otettava huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

4. Laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen ei rajoita 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä vastuuta jätehuollosta eikä jätevirtakohtaisen ja tuotekohtaisen erityslainsäädännön soveltamista.

▼M4

5. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien toimijoiden välillä 8 a artiklassa säädettyjen yleisten vähimmäisvaatimusten käytännön täytäntöönpanosta. Tähän sisältyy muun muassa tietojenvaihto asianmukaisen hallinnon, laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävän rajatylittävän yhteistyön sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista koskevista parhaista käytännöistä, toiminnallisista näkökohdista sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta toimeenpanevien organisaatioiden seurannasta, rahoitusosuuksien mukauttamisesta, jätehuoltotoimijoiden valinnasta ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Komissio julkaisee tietojenvaihdon tulokset ja voi antaa ohjeita näistä ja muista asiaankuuluvista näkökohdista.

Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuultuaan ohjeet laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävästä rajatylittävästä yhteistyöstä sekä 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta rahoitusosuuksien mukauttamisesta.

Sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi komissio voi tarvittaessa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan perusteita 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, muttei kuitenkaan määritetä täsmällisesti rahoitusosuuksien tasoa. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 a artikla

Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleiset vähimmäisvaatimukset

1. Jos on perustettu 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös muiden unionin säädösten nojalla, laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, jäsenvaltioiden on

▼M4

a) määriteltävä selkeästi kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden, mukaan lukien jäsenvaltion markkinoille tuotteita saattavien tuotteiden tuottajien, näiden puolesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita täytäntöönpanevien organisaatioiden, yksityisten tai julkisten jätealan toiminnanharjoittajien, paikallisten viranomaisten ja tarvittaessa uudelleenkäyttöalan toiminnanharjoittajien ja uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien sekä yhteisötalouden yritysten roolit ja vastuut;

b) jätehierarkian mukaisesti asetettava jätehuoltotavoitteet, joiden tavoitteena on saavuttaa vähintään laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää koskevat määrälliset tavoitteet, joista on säädetty tässä direktiivissä ja direktiivissä 94/62/EY, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/19/EU ([1]), ja asetettava muut määrälliset tavoitteet ja/tai laadulliset tavoitteet, jotka katsotaan merkityksellisiksi laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän kannalta;

c) varmistettava, että käytössä on raportointijärjestelmä, jolla kerätään tietoja tuotteista, jotka laajennetun tuottajan vastuun soveltamisalaan kuuluvat tuotteiden tuottajat ovat saattaneet jäsenvaltion markkinoille, ja tietoja kyseisistä tuotteista syntyvien jätteiden keräämisestä ja käsittelystä, joissa yksilöidään tarvittaessa jätemateriaalivirrat, sekä b alakohdan soveltamisen kannalta muita merkityksellisiä tietoja;

d) varmistettava tuotteiden tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta sääntelytaakkaa tuotteita pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille jätteen haltijoille, joille 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät on suunnattu, annetaan tietoa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista toimenpiteistä, uudelleenkäyttökeskuksista ja valmistelua uudelleenkäyttöön harjoittavista keskuksista, palautus- ja keräysjärjestelmistä ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä myös kannustimien luomiseksi jätteenhaltijoille, jotta nämä huolehtisivat vastuustaan toimittaa jätteensä käytössä oleviin erilliskeräysjärjestelmiin, etenkin tarvittaessa taloudellisten kannustimien tai määräysten avulla.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat tai laajennettua tuottajan vastuuta tuotteiden tuottajien puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot ovat huolehtineet seuraavista asioista:

a) niiden maantieteellinen kattavuus sekä tuote- ja materiaalikattavuus on selkeästi määritelty rajoittamatta näitä alueille, joilla jätteen keräys ja jätehuolto on kannattavinta;

b) jätteenkeräysjärjestelmiä on asianmukaisesti saatavilla a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla;

c) niillä on tarvittavat taloudelliset keinot tai taloudelliset ja organisatoriset keinot täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvollisuutensa;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

▼M4

d) niillä on käytössään riittävät omavalvontamekanismit, joita tukevat tarvittaessa säännölliset riippumattomat tarkastukset, joiden kohteena ovat:

i) niiden taloushallinto, mukaan lukien 4 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen;

ii) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 vaatimusten mukaisesti kerättyjen ja toimitettujen tietojen laatu;

e) ne asettavat julkisesti saataville tiedot 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jätehuoltotavoitteiden saavuttamisesta ja jos laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet täytetään yhteisesti, myös tiedot:

i) niiden omistajista ja jäsenyydestä;

ii) tuotteiden tuottajien maksamista rahoitusosuuksista myytyjä yksiköitä tai tonneina ilmoitettua markkinoille saatettujen tuotteiden määrää kohti; ja

iii) jätehuoltotoimijoiden valintamenettelystä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteen tuottajan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi maksamat rahoitusosuudet:

a) kattavat kyseisen tuottajan asianomaisen jäsenvaltion markkinoille saattamien tuotteiden seuraavat kustannukset:

— jätteen erilliskeräyksen ja sen tämän jälkeisen kuljetuksen ja käsittelyn kustannukset, mukaan lukien käsittely, joka on tarpeen unionin jätehuoltotavoitteiden saavuttamiseksi, sekä kustannukset, jotka ovat tarpeen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon uudelleenkäytöstä, tuotteistaan saatujen uusioraaka-aineiden myynnistä ja lunastamattomista panteista saatavat tulot;

— jätteen haltijoille 2 kohdan mukaisesti annettavien riittävien tietojen toimittamiseen liittyvät kustannukset;

— edellä 1 kohdan c alakohdan mukaiseen tietojen keräämiseen ja toimittamiseen liittyvät kustannukset.

Tätä alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2000/53/EY, 2006/66/EY tai 2012/19/EU mukaisesti perustettuihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin;

b) mukautetaan, jos organisaatio täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän mukaiset velvoitteensa yhteisesti, mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuotteiden ryhmien mukaan, ottaen erityisesti huomioon niiden kestävyyden, korjattavuuden ja uudelleenkäytettävyyden sekä kierrätettävyyden ja vaarallisten aineiden esiintymisen elinkaariajattelun ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti ja yhdenmukaisten perusteiden mukaan, jos niitä on saatavilla, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta; ja

▼M4

c) eivät ylitä kustannuksia, jotka ovat tarpeen jätehuoltopalvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti. Tällaiset kustannukset on vahvistettava avoimesti asianomaisten toimijoiden kesken.

Jäsenvaltiot voivat tehdä poikkeuksen a alakohdassa säädetystä taloudellisen vastuun jakautumisesta, jos tämä on perusteltua asianmukaisen jätehuollon sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän taloudellisen elinkelpoisuuden varmistamiseksi, edellyttäen, että

i) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat unionin säädöksissä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;

ii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi 4 päivänä heinäkuuta 2018 tai sen jälkeen perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;

iii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 50 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät,

ja edellyttäen, että jätteen alkuperäiset tuottajat tai jakelijat maksavat loput kustannukset.

Tätä poikkeusta ei saa käyttää tuotteiden tuottajille ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti aiheutuvien kustannusten osuuden alentamiseen.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riittävä tarkkailu- ja valvontakehys sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita niiden puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvät velvoitteensa, myös etämyynnin yhteydessä, että varoja käytetään asianmukaisesti ja että kaikki laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvat toimijat toimittavat luotettavia tietoja.

Jos useat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta jäsenvaltion alueella, asianomaisen jäsenvaltion on nimettävä ainakin yksi yksityissektorin eduista riippumaton elin valvomaan tai annettava julkisen viranomaisen tehtäväksi valvoa laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täytäntöönpanoa.

Kunkin jäsenvaltion on sallittava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden tuotteiden tuottajien, jotka saattavat tuotteita markkinoille sen alueella, nimetä sen alueelle sijoittautunut oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö valtuutetuksi edustajaksi laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien tuottajan velvoitteiden täyttämistä varten sen alueella.

Seuratakseen ja todentaakseen laajennettua tuottajan vastuuta koskevista järjestelmistä johtuvien tuotteen tuottajan velvoitteiden noudattamista jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia, kuten rekisteröinti-, tiedonanto- ja raportointivaatimuksia, jotka niiden alueella valtuutetuksi edustajaksi nimettävän oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön on täytettävä.

▼M4

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava säännöllinen vuoropuhelu laajennetun tuottajan vastuujärjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä, mukaan lukien tuottajat ja jakelijat, yksityiset tai julkiset jätealan toiminnanharjoittajat, paikalliset viranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja soveltuvin osin yhteisötalouden toimijat, uudelleenkäyttö- ja korjausverkostot sekä uudelleenkäyttöön valmistelevat toiminnanharjoittajat.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaiset laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, jotka on otettu käyttöön ennen 4 päivää heinäkuuta 2018, ovat tämän artiklan mukaisia viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2023.

8. Tässä artiklassa vahvistettujen yleisölle tiedottamista koskevien säännösten soveltaminen ei estä käsittelemästä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina asiaankuuluvan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9 artikla

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Kyseisillä toimenpiteillä on ainakin:

a) edistettävä ja tuettava kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja;

b) edistettävä resurssitehokkaiden, kestävien (myös tuotteen elinkaaren ja sen kannalta tarkasteltuna, että tuotetta ei ole suunniteltu vanhenemaan), korjattavien, uudelleenkäytettävien ja päivitettävissä olevien tuotteiden suunnittelua, valmistusta ja käyttöä;

c) kohdistettava toimet kriittisiä raaka-aineita sisältäviin tuotteisiin, jottei näistä materiaaleista tulisi jätettä;

d) rohkaistava käyttämään tuotteita uudelleen ja ottamaan käyttöön järjestelmiä, joilla edistetään korjaus- ja uudelleenkäyttötoimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, tekstiilien ja huonekalujen sekä pakkaus- ja rakennusmateriaalien ja -tuotteiden osalta;

e) edistettävä tarvittaessa ja rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamista varaosien, käyttöohjeiden, teknisten tietojen tai muiden sellaisten välineiden, laitteiden tai ohjelmistojen saatavuutta, jotka mahdollistavat tuotteiden korjauksen ja uudelleenkäytön heikentämättä niiden laatua ja turvallisuutta;

f) vähennettävä jätteen syntymistä prosesseissa, jotka liittyvät teollisuustuotantoon, mineraalien louhintaan, valmistukseen, rakentamiseen ja purkamiseen, ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat;

g) vähennettävä elintarvikejätteen syntymistä primärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynnissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa, jotta voidaan edistää Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan on vuoteen 2030 mennessä puolitettava maailmanlaajuinen elintarvikejätteen määrä jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähennettävä ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa;

▼M4

h) kannustettava elintarvikkeiden lahjoittamista ja muuta uudelleenjakelua ihmisten ravinnoksi siten, että etusijalle asetetaan ihmisravintona käyttö eläinten rehuna käyttöön ja sellaiseen uudelleenkäsittelyyn nähden, jossa tuotetaan muita kuin elintarvikkeita;

i) edistettävä vaarallisten aineiden pitoisuuksien vähentämistä materiaaleissa ja tuotteissa, sanotun rajoittamatta kyseisiä materiaaleja ja tuotteita koskevien unionin tasolla vahvistettujen yhdenmukaistettujen oikeudellisten vaatimusten soveltamista, ja varmistettava, että esineen toimittaja, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ([1]) 3 artiklan 33 kohdassa, antaa tiedot kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan kemikaalivirastolle 5 päivästä tammikuuta 2021 alkaen;

j) vähennettävä jätteen syntymistä, erityisesti sellaisen jätteen syntymistä, joka ei sovellu valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai kierrätettäväksi;

k) määritettävä tuotteet, jotka ovat roskaantumisen pääasiallisia lähteitä erityisesti luonnonympäristössä ja meriympäristössä, ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tällaisista tuotteista peräisin olevan roskaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi; jos jäsenvaltiot päättävät panna täytäntöön tämän velvoitteen markkinarajoituksilla, niiden on varmistettava, että tällaiset rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä;

l) pyrittävä pysäyttämään meriroskien syntyminen ja näin edistettävä Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamista, joka koskee meriympäristön kaikenlaisen pilaantumisen ehkäisemistä ja merkittävää vähentämistä; ja

m) kehitettävä ja tuettava tiedotuskampanjoita jätteen syntymisen ja roskaamisen ehkäisemistä koskevan tietämyksen parantamiseksi.

2. Euroopan kemikaalivirasto perustaa viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 tietokannan tiedoista, jotka on toimitettava sille 1 kohdan i alakohdan mukaisesti, ja pitää sitä yllä. Euroopan kemikaalivirasto antaa jätteen käsittelyä harjoittaville toimijoille oikeuden käyttää tietokantaa. Se antaa pyynnöstä myös kuluttajille oikeuden käyttää tietokantaa.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Tässä tarkoituksessa niiden on käytettävä asianmukaisia laatua ja määrää kuvaavia indikaattoreita ja tavoitteita, erityisesti koskien syntyneen jätteen määrää.

4. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava uudelleenkäyttöä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä uudelleenkäytön määrä 7 kohdassa tarkoitetulla täytäntöönpanosäädöksellä vahvistetun yhteisen menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen täytäntöönpanosäädös on hyväksytty.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (Reach), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

▼M4

5. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen määrä 8 kohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä vahvistetun menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen delegoitu säädös on hyväksytty.

6. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamia elintarvikejätettä koskevia tietoja, jotta voidaan tarkastella mahdollisuutta asettaa elintarvikejätteen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskeva unionin laajuinen tavoite jäsenvaltioiden tämän artiklan 8 kohdan nojalla vahvistetun yhteisen menetelmän mukaisesti toimittamien tietojen perusteella. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen indikaattoreita, joilla voidaan mitata edistymistä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, ja antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteinen menetelmä tuotteiden uudelleenkäytöstä raportoinnille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 ruokahävikkiä ja ruokajätettä käsittelevän EU:n foorumin tekemän työn tulosten perusteella 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla yhteinen menetelmä ja laatua koskevat vähimmäisvaatimukset elintarvikejätteen määrän yhdenmukaista määrittämistä varten.

9. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamia uudelleenkäyttöä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta ottaa käyttöön toimenpiteitä tuotteiden uudelleenkäyttöön kannustamiseksi, määrällisten tavoitteiden asettaminen mukaan luettuna. Komissio tarkastelee myös mahdollisuutta asettaa muita jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, jätteiden vähentämistä koskevat tavoitteet mukaan luettuina. Tätä varten komission antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

10 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäte valmistellaan uudelleenkäyttöön, kierrätetään tai toimitetaan muuten hyödynnettäväksi 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

2. Jos se on tarpeen 1 kohdan noudattamiseksi ja uudelleenkäyttöön valmistelun, kierrätyksen tai muun hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jätteet on kerättävä erillään muista jätteistä eikä niitä saa sekoittaa muihin jätteisiin tai muihin materiaaleihin, joilla on erilaisia ominaisuuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia 2 kohdan säännöksistä edellyttäen, että ainakin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) tiettyjen jätelajien kerääminen yhdessä ei vaikuta mahdollisuuksiin valmistella ne uudelleenkäyttöön, kierrättää ne tai hyödyntää ne muuten 4 artiklan mukaisesti, ja lopputulos on verrattavissa erilliskeräyksellä saavutettavaan laatuun;

▼M4

b) erilliskeräys ei johda ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen, kun otetaan huomioon asianomaisten jätevirtojen jätehuollon kokonaisvaikutukset ympäristöön;

c) erilliskeräys ei ole teknisesti toteutettavissa, kun otetaan huomioon jätteiden keräyksen hyvät käytännöt;

d) erilliskeräyksestä aiheutuisi kohtuuttomia taloudellisia kustannuksia, kun otetaan huomioon sekajätteen keräyksen ja käsittelyn kielteisten ympäristö- ja terveysvaikutusten kustannukset, mahdollisuudet parantaa jätteiden keräyksen ja käsittelyn tehokkuutta, uusioraaka-aineiden myynnistä saatavat tulot sekä saastuttaja maksaa -periaatteen ja laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen.

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti tarkasteltava tämän kohdan mukaisia poikkeuksia ottaen huomioon jätteen erilliskeräyksen hyvät käytännöt ja muun jätehuollossa tapahtuneen kehityksen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätettä, joka on erilliskerätty uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä varten 11 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan mukaisesti, ei polteta, lukuun ottamatta jätettä, joka syntyy sellaisen erilliskerätyn jätteen myöhemmästä käsittelystä, jonka osalta polttamisella päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen 4 artiklan mukaisesti.

5. Jos se on tarpeen tämän artiklan 1 kohdan noudattamiseksi ja hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jäsenvaltioiden on toteutettava ennen hyödyntämistä tai sen aikana tarvittavat toimenpiteet vaarallisten aineiden, seosten ja osien poistamiseksi vaarallisesta jätteestä, jotta ne voidaan käsitellä 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 tämän artiklan täytäntöönpanosta yhdyskuntajätteen ja biojätteen osalta kertomus, jossa käsitellään muun muassa erilliskeräyksen materiaalista ja maantieteellistä kattavuutta sekä mahdollisia 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.

▼B

11 artikla

▼M4

Uudelleenkäyttöön valmistelu ja kierrätys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien toimien edistämiseksi, erityisesti rohkaisemalla uudelleenkäyttöön valmistelun verkostojen ja korjausverkostojen perustamista ja tukemista, helpottamalla, kun tämä on asianmukaisen jätehuollon mukaista, niiden pääsyä keräysjärjestelmien tai -laitosten hallussa olevaan jätteeseen, joka voidaan valmistella uudelleenkäyttöön mutta joka ei ole tarkoitettu uudelleenkäyttöön valmisteluun kyseisissä järjestelmissä tai laitoksissa, sekä edistämällä taloudellisten ohjauskeinojen, julkisten hankintojen perusteiden, määrällisten tavoitteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi ja perustettava tätä varten, jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jätteen erilliskeräysjärjestelmiä.

▼M4

Jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on perustettava erilliskeräysjärjestelmät ainakin paperille, metallille, muoville ja lasille ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 tekstiileille.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä edistääkseen valikoivaa purkamista, jotta voidaan mahdollistaa vaarallisten aineiden poistaminen ja turvallinen käsittely ja helpottaa uudelleenkäyttöä ja laadukasta kierrätystä materiaalien valikoivalla poistamisella, sekä varmistaakseen rakennus- ja purkujätteen lajittelujärjestelmien perustamisen ainakin puun, mineraalifraktioiden (betoni, tiilet, laatat ja keramiikka, kivet), metallin, lasin, muovin ja kipsin osalta.

2. Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja resursseja tehokkaasti hyödyntävään Euroopan kiertotalouteen siirtymiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on seuraavien tavoitteiden saavuttaminen:

▼B

a) vuoteen 2020 mennessä jätemateriaalien, kuten ainakin paperin, metallin, muovin ja lasin, joka on peräisin kotitalouksista ja mahdollisesti muista lähteistä, siinä määrin kuin nämä jätevirrat ovat samankaltaisia kuin kotitalousjätteissä, valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä on lisättävä vähintään 50 painoprosenttiin niiden kokonaismäärästä;

b) vuoteen 2020 mennessä vaarattoman rakennus- ja purkujätteen, jäteluettelon luokassa 17 05 04 määriteltyä luonnosta peräisin olevaa ainesta lukuun ottamatta, valmistelua uudelleenkäytettäväksi, kierrätystä ja muuta materiaalien hyödyntämistä, mukaan luettuina maantäyttötoimet, joissa jätettä käytetään korvaamaan muita materiaaleja, on lisättävä vähintään 70 painoprosenttiin;

▼M4

c) vuoteen 2025 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 55 painoprosenttiin;

d) vuoteen 2030 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 60 painoprosenttiin;

e) vuoteen 2035 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 65 painoprosenttiin.

3. Jäsenvaltio voi lykätä määräaikoja 2 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio

a) valmisteli uudelleenkäyttöön ja kierrätti alle 20 prosenttia tai sijoitti kaatopaikalle yli 60 prosenttia syntyneestä yhdyskuntajätteestään vuonna 2013 OECD:n ja Eurostatin yhteisessä kyselylomakkeessa ilmoitettujen tietojen mukaisesti; ja

b) ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen 2 kohdan c, d tai e alakohdassa säädettyä määräaikaa aikomuksestaan lykätä kulloinkin sovellettavaa määräaikaa ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman liitteen IV b mukaisesti.

▼M4

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä IV b säädettyjä vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

5. Jos asianomainen jäsenvaltio lykkää tavoitteiden saavuttamista 3 kohdan mukaisesti, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lisätäkseen yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäytettäväksi ja kierrätystä

a) vähintään 50 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen määräaikaa;

b) vähintään 55 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen määräaikaa;

c) vähintään 60 prosenttiin vuoteen 2035 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen määräaikaa.

6. Komissio pohtii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden asettamista rakennus- ja purkujätteelle sekä sen materiaalikohtaisille jakeille, tekstiilijätteelle, kaupan jätteelle, vaarattomalle teollisuusjätteelle ja muille jätevirroille sekä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien tavoitteiden asettamista yhdyskuntajätteelle ja kierrätystavoitteita yhdyskuntabiojätteelle. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 2 kohdan e alakohdassa säädettyä tavoitetta. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Komissio arvioi rinnakkaiskäsittelytekniikkaa, joka mahdollistaa mineraalien sisällyttämisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttoprosessiin. Jos tarkastelussa löydetään luotettava menetelmä, komissio harkitsee, voitaisiinko tällaiset mineraalit ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

11 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu,

a) jäsenvaltioiden on laskettava tiettynä kalenterivuotena syntyneen ja uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino;

b) uudelleenkäyttöön valmistellun yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien painona, joista on tullut yhdyskuntajätettä ja joille on tehty kaikki tarvittavat uudelleenkäytön ilman muuta lajittelua tai esikäsittelyä mahdollistavat tarkistus-, puhdistus- tai korjaustoimenpiteet;

▼M4

c) kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisen jätteen painona, joka tulee kierrätykseen, jossa jätemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi sen jälkeen, kun jätteelle on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet, joilla poistetaan sellaiset jätemateriaalit, jotka eivät ole myöhemmän uudelleenkäsittelyn kohteena, ja varmistetaan laadukas kierrätys.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kierrätettävä yhdyskuntajäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoiminnan tuotoksena edellyttäen, että

a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;

b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas yhdyskuntajätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Jotta voidaan varmistaa kierrätetystä jätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus, järjestelmä voi koostua 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja jätehuoltokäytäntöjen osalta. Keskimääräisiä hävikkiasteita saadaan käyttää ainoastaan tapauksissa, joissa luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla, ja ne on laskettava tämän artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen mukaisesti.

4. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot saavat lukea sen kierrätetyksi ainoastaan, jos käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

Jäsenvaltiot voivat 1 päivästä tammikuuta 2027 lukea aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan yhdyskuntabiojätteen kierrätetyksi ainoastaan, jos se on erilliskerätty tai lajiteltu syntypaikalla 22 artiklan mukaisesti.

5. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa vahvistetut tavoitteet saavutettu, niiden jätemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleenkäsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitettu uudelleenkäsiteltäviksi alkuperäisiin tai muihin tarkoituksiin käytettäviksi

▼M4

tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei saa ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

6. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhdyskuntajätteen polttamisen jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt tämän artiklan 9 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut laatuvaatimukset.

7. Jätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon uudelleenkäyttöön valmisteltavaksi, kierrätettäväksi tai maantäytössä käytettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa ainoastaan se jäsenvaltio, jossa jätteet kerättiin.

8. Unionista uudelleenkäyttöön valmistelua tai kierrätystä varten viedyn jätteen voi ottaa huomioon tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa se jäsenvaltio, jossa jäte kerättiin, ainoastaan, jos tämän artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti osoittaa, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista ja että jätteen käsittely unionin ulkopuolella tapahtui olosuhteissa, jotka suurelta osin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

9. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt erityisesti seuraavien osalta:

a) edellä 6 kohdan mukaisesti kierrätettyjen metallien painon laskemista koskevat yhteiset menetelmät, mukaan lukien kierrätettyjen metallien laatuvaatimukset, ja

b) biojäte, joka lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla säännöt sellaisten materiaalien tai aineiden painon laskemiselle, todentamiselle ja ilmoittamiselle, jotka poistetaan lajittelutoimen jälkeen ja joita ei tämän jälkeen kierrätetä, lajitellun jätteen keskimääräisten hävikkiasteiden perusteella.

11 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaikaa.

▼M4

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;

b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräajoissa, sekä aiheelliset suositukset asianomaisille jäsenvaltioille;

c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa.

12 artikla

Loppukäsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte loppukäsitellään turvallisesti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevien 13 artiklan säännösten mukaisesti, jos sitä ei hyödynnetä 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Komissio suorittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 arvioinnin liitteessä I luetelluista loppukäsittelytoimista erityisesti 13 artiklan valossa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, loppukäsittelytoimien sääntelemiseksi, mahdollisesti myös rajoitusten avulla, ja harkitsee loppukäsittelyn vähentämistä koskevaa tavoitetta, jotta voidaan varmistaa ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto.

▼B

13 artikla

Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti,

a) ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä;

b) ettei aiheuteta melu- eikä hajuhaittoja; ja

c) ettei vahingoiteta maaseutua eikä erityistä merkitystä omaavia kohteita.

▼M4

14 artikla

Kustannukset

1. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti jätteen alkuperäisen tuottajan taikka nykyisen tai aiemman jätteen haltijan on vastattava jätehuollon kustannuksista, tarvittavasta infrastruktuurista ja sen toiminnasta aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajan, jonka tuottamasta tuotteesta jäte on peräisin, on vastattava osittain tai kokonaan jätehuollon kustannuksista ja että tällaisten tuotteiden jakelijat voivat osallistua näihin kustannuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 ja 8 a artiklan soveltamista.

▼B

III LUKU

JÄTEHUOLTO

15 artikla

Vastuu jätehuollosta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteen alkuperäinen tuottaja tai muu haltija huolehtii itse jätteen käsittelystä tai antaa jätteen käsittelyn kauppiaan tai jätteenkäsittelytoimia suorittavan laitoksen tai yrityksen, taikka yksityisen tai julkisen jätteiden kerääjän tehtäväksi 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

2. Kun jäte siirretään alkuperäiseltä tuottajalta tai haltijalta jollekin 1 kohdassa tarkoitetuista luonnollisista tai oikeushenkilöistä esikäsiteltäväksi, vastuu hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimen suorittamisesta ei yleensä lakkaa.

Jäsenvaltiot voivat määritellä vastuun edellytykset ja päättää, missä tapauksissa alkuperäisellä tuottajalla säilyy vastuu koko käsittelyketjusta ja missä tapauksissa tuottajan ja haltijan vastuu voidaan jakaa tai siirtää käsittelyketjun toimijoiden välillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1013/2006 soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat 8 artiklan mukaisesti päättää, että tuottajan, jonka tuottamasta tuotteesta jäte on peräisin, on huolehdittava osittain tai kokonaan jätehuollosta ja että tällaisen tuotteen jakelijat voivat osallistua vastuun jakamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella ammattimaisesti jätteitä keräävät tai kuljettavat laitokset tai yritykset toimittavat kerätyt ja kuljetetut jätteet 13 artiklan säännösten mukaisiin asianmukaisiin käsittelylaitoksiin.

16 artikla

Omavaraisuus- ja läheisyysperiaatteet

1. Jäsenvaltioiden on toteuttava asiamukaiset toimenpiteet, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa silloin kun tämä on tarpeen tai suositeltavaa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätteiden loppukäsittelylaitosten sekä yksityisistä kotitalouksista kerätyn ja muilta tuottajilta samaan kuljetukseen kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämistä suorittavien laitosten verkoston. Laitosverkostoa perustettaessa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

Asetuksesta (EY) N:o 1013/2006 poiketen jäsenvaltiot voivat verkostoaan suojellakseen rajoittaa jätteen siirtoja maahan käsiteltäväksi hyödyntämislaitoksiksi katsottavissa jätteenpolttolaitoksissa, jos on osoitettu, että tällaisten siirtojen seurauksena kotimaista jätettä olisi loppukäsiteltävä tai että jätettä olisi käsiteltävä tavalla, joka ei ole yhdenmukainen jäsenvaltioiden jätehuoltosuunnitelmien kanssa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle. Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa lähtevien jätteiden siirtoja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädetyistä ympäristönsuojelusyistä.

▼B

2. Verkoston on oltava siten suunniteltu, että yhteisö tulee kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteen loppukäsittelyn sekä 1 kohdassa tarkoitetun jätteen hyödyntämisen suhteen ja että jäsenvaltiot voivat kukin erikseen päästä lähemmäksi mainittua tavoitetta ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tiettyihin jätelajeihin erikoistuneiden laitosten tarpeen.

3. Verkoston avulla on oltava myös mahdollista loppukäsitellä jätteitä tai hyödyntää 1 kohdassa tarkoitetut jätteet jossakin lähimmistä asianmukaisista laitoksista sopivimpien menetelmien ja teknologioiden avulla siten, että varmistetaan korkeatasoinen ympäristön ja kansanterveyden suojelu.

4. Läheisyys- ja omavaraisuusperiaatteet eivät tarkoita sitä, että kullakin jäsenvaltiolla olisi oltava kaiken tyyppisiä lopulliseen hyödyntämiseen tarkoitettuja laitoksia alueellaan.

17 artikla

Vaarallisen jätteen valvonta

Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimet varmistaakseen, että vaarallisen jätteen tuottaminen, kerääminen ja kuljettaminen sekä sen varastoiminen ja käsitteleminen toteutetaan olosuhteissa, joissa varmistetaan ympäristön ja ihmisten terveyden suojelu 13 artiklan säännösten noudattamiseksi, mukaan luettuina toimet, joilla varmistetaan vaarallisen jätteen jäljitettävyys syntypaikalta lopulliseen käsittelypaikkaan, sekä sen valvonta 35 ja 36 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

18 artikla

Vaarallisen jätteen sekoittamiskielto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei vaarallista jätettä sekoiteta muihin luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen eikä muiden jätteiden, aineiden tai materiaalien kanssa. Sekoittamisella tarkoitetaan myös vaarallisten aineiden laimentamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sekoittamisen edellyttäen, että

a) jätteiden sekoittamisen suorittaa laitos tai yritys, jolla on 23 artiklan mukainen lupa;

b) edellä olevan 13 artiklan säännöksiä noudatetaan, eivätkä jätehuollon haittavaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön lisäänny; ja

c) sekoittamistoimi on parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukainen.

▼M4

3. Jos vaarallista jätettä on sekoitettu laittomasti tämän artiklan vastaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteet erotellaan silloin, kun se on teknisesti mahdollista ja tarpeen 13 artiklan noudattamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan soveltamista.

Jos erottelu ei ole tarpeen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sekalainen jäte käsitellään laitoksessa, joka on saanut 23 artiklan mukaisesti luvan kyseisen seoksen käsittelyyn.

▼B

19 artikla

Vaarallisen jätteen merkinnät

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset jätteet on keräyksen, kuljetuksen ja väliaikaisen varastoinnin aikana pakattu ja merkitty voimassa olevien kansainvälisten ja yhteisön vaatimusten mukaisesti.

2. Jos vaarallista jätettä siirretään jäsenvaltiossa, sen mukana on oltava asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä IB mainitut asiaankuuluvat tiedot sisältävä yksilöivä asiakirja, joka voi olla sähköisessä muodossa.

▼M4

20 artikla

Kotitalouksien tuottamat vaaralliset jätteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 käyttöön kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jätejakeiden erilliskeräysjärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa, että ne käsitellään 4 ja 13 artiklan mukaisesti eivätkä ne pilaa muita yhdyskuntajätevirtoja.

2. Kotitalouksien tuottamaan sekalaiseen jätteeseen ei sovelleta 17, 18, 19 eikä 35 artiklaa.

3. Kotitalouksien tuottaman vaarallisen jätteen erillisiin jakeisiin ei sovelleta 19 eikä 35 artiklaa ennen kuin laitos tai yritys, joka on saanut luvan tai joka on rekisteröity 23 tai 26 artiklan mukaisesti, on hyväksynyt jätteen kerättäväkseen, loppukäsiteltäväkseen tai hyödynnettäväkseen.

4. Komissio laatii viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 ohjeita, joilla autetaan jäsenvaltioita kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jätejakeiden erilliskeräyksessä ja helpotetaan sitä.

▼B

21 artikla

Jäteöljyt

1. Rajoittamatta 18 ja 19 artiklassa säädettyjen vaarallisen jätteen jätehuoltoon liittyvien velvoitteiden soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

▼M4

a) jäteöljyt kerätään erikseen, ellei erilliskeräys ole teknisesti mahdotonta ottaen huomioon hyvät käytännöt;

b) jäteöljyt käsitellään siten, että etusijalle asetetaan uudistaminen tai vaihtoehtoisesti muut kierrätystoimet, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen, 4 ja 13 artiklan mukaisesti;

c) ominaisuuksiltaan erilaisia jäteöljyjä ei sekoiteta eikä jäteöljyjä sekoiteta muunlaisten jätteiden tai aineiden kanssa, jos tällainen sekoittaminen haittaa niiden uudistamista tai muita kierrätystoimia, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen.

▼B

2. Jäteöljyjen erillistä keräilyä ja jäteöljyjen asianmukaista käsittelyä varten jäsenvaltiot voivat kansallisten edellytystensä mukaisesti soveltaa lisätoimenpiteitä, kuten teknisiä vaatimuksia, tuottajan vastuuta, taloudellisia ohjauskeinoja tai vapaaehtoisia sopimuksia.

3. Jos jäteöljyille on kansallisessa lainsäädännössä asetettu uudistamista koskevia vaatimuksia, jäsenvaltiot voivat säätää, että tällaiset jäteöljyt on uudistettava, jos se on teknisesti mahdollista, ja, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 11 ja 12 artiklaa, rajoittaa jäteöljyjen rajatylittäviä siirtoja alueeltaan polttolaitokseen tai rinnakkaispolttolaitokseen asettaakseen jäteöljyjen uudistamisen etusijalle.

▼M4

4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 jäsenvaltioiden 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamia jäteöljyjä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta vahvistaa toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelylle, mukaan lukien määrälliset tavoitteet jäteöljyjen uudistamiselle ja mahdolliset muut toimenpiteet jäteöljyjen uudistamisen edistämiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

22 artikla

Biojäte

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä biojäte joko lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla tai se kerätään erikseen eikä sitä sekoiteta muihin jätelajeihin.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että jäte, jolla on vastaavat biohajoavuus- ja kompostoitavuusominaisuudet ja joka on asiaankuuluvien unionin standardien tai vastaavien kompostoinnin ja biohajoamisen avulla hyödynnettäviä pakkauksia koskevien kansallisten standardien mukaista, kerätään yhdessä biojätteen kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava 4 ja 13 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joilla

a) kannustetaan biojätteen kierrätykseen, mukaan lukien kompostointi ja mädättäminen, huolehtien ympäristönsuojelun korkeasta tasosta ja siitä, että tuotos on asiaa koskevien tiukkojen laatuvaatimusten mukainen;

b) kannustetaan kotikompostointiin; ja

c) edistetään biojätteestä tuotettujen materiaalien käyttöä.

3. Komissio pyytää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 eurooppalaisia standardointijärjestöjä laatimaan eurooppalaisia standardeja orgaaniseen kierrätysprosessiin saapuvaa biojätettä sekä kompostia ja mädätettä varten parhaiden käytäntöjen mukaisesti.

▼B

IV LUKU

LUVAT JA REKISTERÖITYMINEN

23 artikla

Lupien myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla laitoksilla tai yrityksillä, jotka aikovat käsitellä jätettä, on toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa.

Luvissa on määriteltävä vähintään seuraavat seikat:

a) käsiteltävän jätteen lajit ja määrät;

b) kutakin luvassa hyväksyttyä toimintotyyppiä koskevat tekniset ja mahdolliset muut vaatimukset, jotka ovat tarpeen kyseisen jätteidenkäsittelypaikan osalta;

c) toteutettavat turva- ja varotoimet;

d) kuhunkin toimintotyyppiin sovellettava menetelmä;

e) tarpeelliset seuranta- ja valvontatoimet;

f) tarpeelliset käytöstä poistamista ja jälkihoitoa koskevat säännökset.

2. Luvat voidaan myöntää määräajaksi, ja ne voidaan uusia.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että käytettäväksi suunniteltu käsittelytapa ei ole ympäristönsuojelun kannalta hyväksyttävä erityisesti silloin, kun käsittelytapa ei ole 13 artiklan mukainen, sen on evättävä lupa.

4. Lupien, jotka koskevat energian hyödyntämisen käsittävää polttoa tai rinnakkaispolttoa, edellytyksenä on, että energia hyödynnetään hyvin tehokkaasti.

5. Edellyttäen, että tämän artiklan vaatimuksia noudatetaan, mikä hyvänsä muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla myönnetty lupa voidaan yhdistää 1 kohdan nojalla vaadittavan luvan kanssa yhteiseksi luvaksi, jos näin menetellen voidaan välttää, että toiminnanharjoittajan tai toimivaltaisen viranomaisen on annettava samat tiedot tai tehtävä sama työ uudelleen.

24 artikla

Poikkeukset luvanvaraisuudesta

Jäsenvaltiot voivat myöntää laitoksille tai yrityksille poikkeuksen 23 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta seuraavien toimien osalta:

a) niiden oman vaarattoman jätteen loppukäsittely tuotantopaikalla; tai

b) jätteen hyödyntäminen.

25 artikla

Poikkeuksia koskevat edellytykset

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää 24 artiklassa säädettyjä poikkeuksia, sen on vahvistettava kunkin toimintotyypin osalta yleiset säännöt, joissa määritellään poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan jätteen lajit ja määrät sekä käytettävä käsittelymenetelmä.

▼B

Näiden sääntöjen on oltava sellaiset, että varmistetaan jätteiden käsittely 13 artiklan mukaisesti. Mainituissa säännöissä olisi 24 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen loppukäsittelytoimien osalta otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä vaarallisia jätteitä koskeviin poikkeuksiin liittyvistä erityisedellytyksistä, mukaan luettuina toimintotyypit sekä muut mahdolliset jätteiden eri hyödyntämismenetelmien käyttämistä koskevat tarpeelliset vaatimukset, ja tarvittaessa jätteen sisältämien vaarallisten aineiden raja-arvot sekä päästöjen raja-arvot.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistetuista yleisistä säännöistä.

26 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen pitää rekisteriä seuraavista toimijoista, jos luvanvaraisuus ei koske niitä:

a) laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti;

b) kauppiaat tai välittäjät; ja

c) laitokset tai yritykset, joita koskevat 24 artiklan mukaiset poikkeukset luvanvaraisuudesta.

Toimivaltaisten viranomaisten olemassaolevaa asiakirja-aineistoa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä tätä rekisteröintiprosessia varten tarvittavien tietojen saamiseksi, jotta hallinnollinen rasitus voidaan rajoittaa mahdollisimman vähiin.

27 artikla

Vähimmäisvaatimukset

▼M4

1. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia teknisiä vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan käsittelytoimintoihin, jätteen lajittelu ja kierrätys mukaan luettuina, jotka edellyttävät 23 artiklan nojalla lupaa, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.

▼B

2. Tällaiset vähimmäisvaatimukset koskevat vain niitä jätteenkäsittelytoimintoja, jotka eivät kuulu tai joita ei ole asianmukaista sisällyttää direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan.

3. Vähimmäisvaatimusten on

a) kohdistuttava jätteenkäsittelytoiminnan merkityksellisimpiin ympäristövaikutuksiin,

b) varmistettava, että jätteitä käsitellään 13 artiklan mukaisesti,

c) otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka, ja

d) otettava tarvittaessa huomioon käsittelyn laatuun ja prosessin asettamiin vaatimuksiin liittyviä tekijöitä.

▼M4

4. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan toimintoihin, jotka edellyttävät 26 artiklan a ja b kohdan nojalla rekisteröintiä, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu tai sisämarkkinoiden häiriöiden välttäminen hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.

▼B

V LUKU

SUUNNITELMAT JA OHJELMAT

28 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset laativat 1, 4, 13 ja 16 artiklan mukaisesti yhden tai useita jätehuoltosuunnitelmia.

Näiden suunnitelmien on erikseen tai yhdessä katettava kyseisen jäsenvaltion koko maantieteellinen alue.

2. Jätehuoltosuunnitelmissa on oltava analyysi kyseisen maantieteellisen alueen nykyisestä jätehuoltotilanteesta sekä toteutettavat toimenpiteet, joilla parannetaan ympäristön kannalta kestävää jätteen valmistelua uudelleenkäyttöön, kierrätystä, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä, sekä arvio siitä, miten suunnitelma tukee tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamista ja säännösten täytäntöönpanoa.

3. Jätehuoltosuunnitelmien on sisällettävä, tarvittaessa ja ottaen huomioon suunnitelmassa käsiteltävän alueen maantieteellinen taso ja kattavuus, vähintään seuraavat:

a) alueella syntyneen jätteen sekä kansallisen alueen ulkopuolelle tai kansalliselle alueelle todennäköisesti siirrettävän jätteen laji, määrä ja alkuperä sekä arvio jätevirtojen kehityksestä tulevaisuudessa;

▼M4

b) nykyiset tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä, merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältäviä jätteitä tai unionin erityislainsäädännössä säänneltyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt;

c) arvio nykyisten jätelaitosten sulkemisen ja 16 artiklan mukaisen uuden jätelaitosinfrastruktuurin tarpeesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään arvio kyseisten tarpeiden täyttämiseksi tarvittavista investoinneista ja muista taloudellisista keinoista, myös paikallisviranomaisten osalta. Tämä arvio on sisällytettävä asiaankuuluviin jätehuoltosuunnitelmiin tai muihin strategia-asiakirjoihin, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen;

c a) tiedot direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 a kohdassa tai muissa strategia-asiakirjoissa, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen, säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä;

▼M4

c b) arvio nykyisistä jätteenkeräysjärjestelmistä, mukaan lukien erilliskeräyksen materiaalinen ja maantieteellinen kattavuus sekä toimenpiteet sen toiminnan parantamiseksi, arvio 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti myönnetyistä poikkeuksista ja arvio uusien keräysjärjestelmien tarpeesta;

▼B

d) riittävät tiedot laitosalueiden sijoittautumisperiaatteiden määrittelemisestä sekä tarvittaessa tiedot tulevien loppukäsittelylaitosten tai merkittävien hyödyntämislaitosten kapasiteetista;

e) yleiset jätehuoltopolitiikat, mukaan lukien suunnitellut jätehuoltotekniikat ja-menetelmät, tai sellaista jätettä koskevat politiikat, joka aiheuttaa erityisiä jätehuolto-ongelmia;

▼M4

f) toimenpiteet kaiken tyyppisen roskaantumisen estämiseksi ja ehkäisemiseksi ja kaiken tyyppisen roskaantumisen puhdistamiseksi;

g) asianmukaiset laatua tai määrää kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet, mukaan lukien syntyneen jätteen määrää ja sen käsittelyä sekä loppukäsiteltyä tai energiana hyödynnettyä yhdyskuntajätettä kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet.

▼B

4. Jätehuoltosuunnitelma voi sisältää suunnitellun alueen maantieteellinen taso ja kattavuus huomioon ottaen seuraavaa:

a) jätehuoltoon liittyvät organisatoriset näkökohdat, mukaan lukien kuvaus vastuunjaosta jätehuoltoa toteuttavien julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;

b) arvio taloudellisten ja muiden ohjauskeinojen käytön hyödyllisyydestä ja soveltuvuudesta erilaisten jäteongelmien ratkaisun kannalta, ottaen huomioon tarve huolehtia sisämarkkinoiden häiriöttömästä toiminnasta;

c) suurelle yleisölle tai tietylle kuluttajaryhmälle suunnatut valistuskampanjat ja tiedotusaineisto;

d) vanhat pilaantuneet loppusijoitusalueet ja toimenpiteet niiden kunnostamiseksi.

▼M4

5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmia koskevien vaatimusten ja tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden sekä direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia ja roskaantumisen ehkäisemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ([1]) 13 artiklassa säädettyjen vaatimusten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([2]) 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼B

29 artikla

Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat

▼M4

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan vähintään 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä 1 ja 4 artiklan mukaisesti.

Tällaiset ohjelmat on tarpeen mukaan sisällytettävä joko 28 artiklassa edellytettyihin jätehuoltosuunnitelmiin tai ympäristöpolitiikkaa koskeviin muihin ohjelmiin tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Jos tällainen ohjelma sisältyy jätehuoltosuunnitelmaan tai kyseisiin muihin ohjelmiin, jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet ja toimenpiteet on eriteltävä selkeästi.

2. Jäsenvaltioiden on tällaisia ohjelmia hyväksyessään tarvittaessa kuvattava liitteessä IV a lueteltujen ohjauskeinojen ja toimenpiteiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja arvioitava liitteessä IV esitettyjä toimenpiteitä koskevien esimerkkien tai muiden asianmukaisten toimenpiteiden hyödyllisyys. Ohjelmissa on kuvattava myös nykyiset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet ja niiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen.

▼B

Tällaisten tavoitteiden ja toimenpiteiden päämääränä on oltava talouskasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden katkaiseminen.

▼M4

2 a. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmiensa puitteissa erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia.

———————

▼B

5. Komissio luo järjestelmän, jonka avulla voidaan vaihtaa tietoja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista parhaista käytännöistä, ja se laatii ohjeet avustaakseen jäsenvaltioita ohjelmien valmistelussa.

30 artikla

Suunnitelmien ja ohjelmien arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat arvioidaan vähintään joka kuudes vuosi ja että ne tarkistetaan tarvittaessa ja soveltuvin osin 9 ja 11 artiklan mukaisesti.

▼M4

2. Euroopan ympäristökeskuksen on julkaistava kahden vuoden välein kertomus, jossa tarkastellaan jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien toteuttamisen ja täytäntöönpanon edistymistä sekä arvioidaan kunkin jäsenvaltion ja koko unionin tilanteen kehitystä jätteiden syntymisen ehkäisemisen suhteen ja etenemistä jätteen syntymisen irrottamisessa talouskasvusta ja kiertotalouteen siirtymisessä.

▼B

31 artikla

Yleisön osallistuminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaankuuluvilla sidosryhmillä, viranomaisilla ja yleisöllä on mahdollisuus osallistua jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseen ja että ne voivat saada ohjelmat käyttöönsä niiden valmistuttua direktiivin 2003/35/EY tai tarvittaessa tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ([1]) mukaisesti. Jäsenvaltioiden on asetettava suunnitelmat ja ohjelmat yleisön saatavilla olevalle verkkosivustolle.

32 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden sekä komission kanssa jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseksi 28 ja 29 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Komissiolle toimitettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 28 ja 29 artiklassa tarkoitetut jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat, kun ne on hyväksytty, sekä niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista.

▼M4

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien hyväksymistä ja merkittävää tarkistamista koskevien tietojen ilmoittamismuodon vahvistamisesta. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

VI LUKU

TARKASTUKSET JA ASIAKIRJA-AINEISTO

34 artikla

Tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määräajoin ja asianmukaisesti tarkastettava jätettä käsittelevät laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti, välittäjät ja kauppiaat sekä laitokset ja yritykset, jotka tuottavat vaarallista jätettä.

2. Jätteen keräys- ja kuljetustoimia koskevien tarkastusten on katettava kerätyn ja kuljetetun jätteen lähtöpaikka, laatu, määrä ja määränpää.

([1]) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointi-järjestelmän (Community Eco-Management and Audit Scheme, EMAS) mukaisesti saadut rekisteröinnit erityisesti tarkastusten tiheyden ja tehokkuuden osalta.

35 artikla

Kirjaaminen

▼M4

1. Edellä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät tai kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä aikajärjestyksen mukaista kirjanpitoa

a) kyseisen jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä valmistelusta uudelleenkäyttöön, kierrätyksestä tai muista hyödyntämistoimista syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä; sekä

b) tarvittaessa jätteen määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä.

Niiden on asetettava nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettavan sähköisen rekisterin tai perustettavien sähköisten rekisterien välityksellä.

▼B

2. Vaarallista jätettä koskevat tiedot on säilytettävä vähintään kolme vuotta, paitsi jos kyseessä ovat vaarallista jätettä kuljettavat laitokset tai yritykset, joiden on säilytettävä tällaisia tietoja vähintään 12 kuukautta.

Toimivaltaisille viranomaisille tai jätteen aikaisemmalle haltijalle on pyynnöstä esitettävä asiakirjaselvitys suoritetuista jätehuoltotoimista.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että myös muun kuin vaarallisen jätteen tuottajat noudattavat 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

▼M4

4. Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteri tai yhteen sovitettuja rekistereitä 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä koskevien koko asianomaisen jäsenvaltion maantieteellisen alueen kattavien tietojen tallettamiseksi. Jäsenvaltiot voivat perustaa tällaisia rekistereitä muille jätevirroille, erityisesti sellaisille jätevirroille, joille on unionin säädöksissä asetettu tavoitteita. Jäsenvaltioiden on käytettävä jätetietoja, jotka teollisuuden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 ([1]) nojalla perustettuun epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevaan eurooppalaiseen rekisteriin.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä tällaisten rekisterien toimintaa koskevien vähimmäisedellytysten vahvistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

▼B

36 artikla

Täytäntöönpano ja seuraamukset

▼M4

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon, mukaan luettuna roskaaminen, kieltämiseksi.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼M4

37 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 11 artiklan 2 kohdan a–e alakohdan ja 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava maantäyttöön ja muihin materiaalien hyödyntämistoimiin käytetyn jätteen määrä erillään uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan noudattamisen todentamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava jätteen uudelleenkäsittely maantäytössä käytettäviksi materiaaleiksi maantäyttönä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava uudelleenkäyttöön valmistellun jätteen määrä erillään kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan noudattamisen todentamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 9 artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot komissiolle joka vuosi.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

▼M4

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot markkinoille saatetuista mineraalipohjaisista tai synteettisistä voiteluaineista tai teollisuusöljyistä sekä erikseen kerätyistä ja käsitellyistä jäteöljyistä.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto 7 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja kertomus 11 a artiklan 3 ja 8 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista. Nämä tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa raportoinnin muodossa.

6. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

7. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan. Toimittaessaan tietoja 11 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden on käytettävä jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden kertomusten pohjana käytettävästä kyselylomakkeesta 18 päivänä huhtikuuta 2012 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä vahvistettua muotoa. Kehitettäessä muotoa elintarvikejätettä koskevien tietojen toimittamiselle on otettava huomioon 9 artiklan 8 kohdan mukaisesti kehitetty menetelmä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

38 artikla

Tietojenvaihto ja parhaiden käytäntöjen jakaminen, tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio järjestää säännöllisen tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen jäsenvaltioiden välillä, tarvittaessa myös alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, tämän direktiivin vaatimusten käytännön täytäntöönpanosta ja täytäntöönpanon valvonnasta, mukaan lukien:

a) edellä 11 a artiklassa vahvistettujen laskentasääntöjen soveltaminen ja toimenpiteiden ja järjestelmien kehittäminen yhdyskuntajätevirtojen jäljittämiseksi lajittelusta aina kierrätykseen;

b) asianmukainen hallinto, täytäntöönpano ja rajat ylittävä yhteistyö;

c) innovointi jätehuollon alalla;

▼M4

d) edellä 5 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat kansalliset perusteet, joita varten komissio perustaa unionin laajuisen sähköisen rekisterin;

e) edellä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytetyt taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla edistetään kyseisessä artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista;

f) edellä 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt toimenpiteet;

g) ehkäiseminen ja sellaisten järjestelmien käyttöön ottaminen, joilla edistetään uudelleenkäyttöä ja elinkaaren pidentämistä;

h) erilliskeräystä koskevien velvoitteiden täytäntöönpano;

i) edellä 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut ohjauskeinot ja kannustimet.

Komissio asettaa tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen tulokset julkisesti saataville.

2. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten, myös jätteen, ehkäisemisen, uudelleenkäytön, uudelleenkäyttöön valmistelun, hyödyntämisen, kierrätyksen ja loppukäsittelyn määritelmien, tulkintaa ja 11 a artiklassa säädettyjen laskentasääntöjen soveltamista.

Komissio laatii ohjeita yhdyskuntajätteen ja maantäytön määritelmistä.

Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin muuttamiseksi liitteessä II olevassa R1 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista tarkentamalla. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, kuten huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan kolmannessa kohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artiklassa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteiden IV ja V muuttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi.

38 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼M4

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 7 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 8 kohdan, 11 a artiklan 10 kohdan, 27 artiklan 1 kohdan, 27 artiklan 4 kohdan, 38 artiklan 2 kohdan ja 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([2]) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

▼B

40 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

41 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

Kumotaan direktiivit 75/439/ETY, 91/689/ETY ja 2006/12/EY 12 päivästä joulukuuta 2010.

Seuraavia säännöksiä sovelletaan kuitenkin 12 päivästä joulukuuta 2008:

a) Korvataan direktiivin 75/439/ETY 10 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio vahvistaa mittausten vertailumenetelmän, jonka avulla määritetään jätteen PCB/PCT-pitoisuudet. Tästä toimenpiteestä, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (*) 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.”

b) Muutetaan direktiivi 91/689/ETY seuraavasti:

i) Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tässä direktiivissä tarkoitetaan ’vaarallisella jätteellä’:

— vaaralliseksi jätteeksi luokiteltua jätettä, joka on otettu komission päätöksellä 2000/532/EY (*) laadittuun luetteloon tämän direktiivin liitteen I ja II perusteella. Tällä jätteellä on oltava yksi tai useampi liitteessä III mainittu ominaisuus. Luettelossa otetaan huomioon jätteiden alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa pitoisuuden raja-arvot. Luettelo tarkistetaan säännöllisesti, ja sitä muutetaan tarvittaessa. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY (**) 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen;

— muuta jätettä, jolla jäsenvaltio katsoo olevan jonkun liitteessä III luetelluista ominaisuuksista. Tällaisista tapauksista on ilmoitettava komissiolle, ja niitä tarkastellaan luettelon mukauttamiseksi. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.
(**) EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.”

▼B

ii) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen sekä 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon tarkistamiseksi tarvittavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä sitä, päätetään direktiivin 2006/12/EY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

c) Muutetaan direktiivi 2006/12/EY seuraavasti:

i) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa noudatetaan komission päätöstä 2000/532/EY (*), johon sisältyy luettelo liitteessä I tarkoitettuihin luokkiin kuuluvista jätteistä. Luettelo tarkistetaan säännöllisesti, ja sitä muutetaan tarvittaessa. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

_____

(*) EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.”

ii) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Liitteiden mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen tarvittavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

iii) Korvataan 18 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

42 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

43 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

LOPPUKÄSITTELYTOIMET

D 1 Sijoittaminen maahan tai maan päälle (esimerkiksi kaatopaikoille)

D 2 Maaperäkäsittely (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen biologinen hajottaminen maaperässä)

D 3 Syväinjektointi (esimerkiksi pumpattavien jätteiden injektoiminen kaivoihin, suolakupuihin tai luontaisesti esiintyviin muodostumiin)

D 4 Allastaminen (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen sijoittaminen kaivantoihin, lammikoihin tai patoaltaisiin)

D 5 Erityisesti suunnitellut kaatopaikat (esimerkiksi sijoittaminen vuorattuihin erillisiin osastoihin, jotka on katettu ja eristetty toisistaan ja ympäristöstä)

D 6 Päästäminen vesistöön, lukuun ottamatta meriä

D 7 Päästäminen meriin, myös sijoittaminen merenpohjaan

D 8 Biologinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12

D 9 Fysikaalis-kemiallinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12 (esimerkiksi haihduttamalla, kuivaamalla tai pasuttamalla)

D 10 Polttaminen maalla

D 11 Polttaminen merellä (*)

D 12 Pysyvä varastointi (esimerkiksi säiliöiden sijoittaminen kaivokseen)

D 13 Yhdistäminen tai sekoittaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 12 (**)

D 14 Uudelleen pakkaaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 13

D 15 Varastoiminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 14 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräilyä) (***)

(*) Tämä toimi on kielletty Euroopan unionin lainsäädännössä ja kansainvälisissä yleissopimuksissa.

(**) Jollei muuta sopivaa D-koodia ole, tähän voi sisältyä ennen loppukäsittelyä toteutettavia alustavia toimia, esikäsittely mukaan lukien, esimerkiksi lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus tai erottelu ennen jonkin toimista D 1–D 12 soveltamista jätteeseen.

(***) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

▼B

LIITE II

HYÖDYNTÄMISTOIMET

R 1 Käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi (*)

R 2 Liuottimien talteenotto tai regenerointi

▼M4

R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät) (**)

R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto (***)

R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto (****)

▼B

R 6 Happojen tai emästen regenerointi

(*) Tätä kohtaa sovelletaan kiinteiden yhdyskuntajätteiden prosessointiin tarkoitettuihin polttolaitoksiin ainoastaan, jos niiden energiatehokkuus on yhtä suuri tai suurempi kuin

— 0,60 niiden laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja jotka ovat saaneet luvan yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2009,

— 0,65 niiden laitosten osalta, jotka ovat saaneet luvan 31 päivän joulukuuta 2008 jälkeen.

Energiatehokkuuden laskennassa käytetään seuraavaa kaavaa:

Energiatehokkuus = (Ep –(Ef + Ei)) / (0,97 × (Ew + Ef))

jossa:

Ep on lämpönä tai sähkönä tuotetun energian määrä vuodessa. Ep lasketaan kertomalla sähkönä tuotettu energia 2,6:lla ja kaupalliseen käyttöön tuotettu lämpö 1,1:llä (GJ/vuosi).

Ef on se energiamäärä vuodessa, joka on saatu höyryn tuotannossa käytettävistä polttoaineista (GJ/vuosi).

Ew on käsiteltyyn jätteeseen sisältyvä energiamäärä vuodessa; se on laskettu käyttäen jätteen nettolämpöarvoa (GJ/vuosi).

Ei on muualta toimitetun energian määrä, Ew:tä ja Ef:ää (GJ/vuosi) lukuun ottamatta.

0,97 on tekijä, joka vastaa pohjatuhkan ja säteilyn aiheuttamaa energiahävikkiä.

Tätä kaavaa sovelletaan jätteenpolton parhaan käytettävissä olevan tekniikan viiteasiakirjan mukaisesti.

►M2 Energiatehokkuuden laskennassa käytetyllä kaavalla saatu arvo kerrotaan ilmastokorjauskertoimella (CCF) seuraavasti:

1. Ilmastokorjauskerroin (CCF) niitä laitoksia varten, jotka ovat toiminnassa ja jotka ovat saaneet luvan unionin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää syyskuuta 2015:

   CCF = 1 jos HDD >= 3 350

   CCF = 1,25 jos HDD <= 2 150

   CCF = – (0,25/1 200) × HDD + 1,698 kun 2 150 < HDD < 3 350

2. Ilmastokorjauskerroin (CCF) niitä laitoksia varten, jotka saavat luvan 31 päivän elokuuta 2015 jälkeen, sekä 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia varten 31 päivän joulukuuta 2029 jälkeen:

   CCF = 1 jos HDD > = 3 350

   CCF = 1,12 jos HDD < = 2 150

   CCF = – (0,12/1 200) × HDD + 1,335 jos 2 150 < HDD < 3 350

(Tulokseksi saatava CCF-arvo pyöristetään kolmen desimaalin tarkkuudella).

►C1 HDD-arvossa (lämmityspäivien lukumäärä) otetaan huomioon polttolaitoksen sijainnin keskimääräiset vuosittaiset HDD-arvot, jotka lasketaan CCF:n laskentavuotta edeltäviltä peräkkäisiltä 20 vuodelta. HDD-arvon laskemiseksi sovelletaan seuraavaa Eurostatin määrittelemää menetelmää: HDD on sama kuin (18 °C – Tm) × d, jos Tm on alhaisempi tai sama kuin 15 °C (lämmityksen kynnysarvo), ja se katsotaan nollaksi, jos Tm suurempi kuin 15 °C; Tm on keskimääräinen ulkolämpötila (Tmin + Tmax)/2 d päivän jaksolta. Laskelmat suoritetaan päivittäin (d = 1) ja lasketaan yhteen vuoden ajalta. ◄ ◄

(**) Tähän kuuluvat valmistelu uudelleenkäyttöön, kaasuttaminen ja pyrolyysi, joissa ainesosia käytetään kemikaaleina, sekä orgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineksena.

(***) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön.

(****) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön, epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätys, epäorgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineksena sekä maaperän kunnostus, joka johtaa maaperän hyödyntämiseen.

▼B

R 7 Saastumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen

R 8 Katalyyttien ainesosien hyödyntäminen

R 9 Öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö

R 10 Maaperäkäsittely maatalouden kannalta tai ekologisesti hyödyllisellä tavalla

R 11 Toimista R 1–R 10 syntyneiden jätteiden käyttö

R 12 Jätteiden vaihto jonkin toimista R 1–R 11 soveltamiseksi jätteeseen (*)

R 13 Jätteen varastoiminen ennen sen toimittamista johonkin toimista R 1–R 12 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräystä) (**).

(*) Jollei muuta sopivaa R-koodia ole, tähän voi sisältyä alustavia toimia ennen hyödyntämistä, esikäsittely mukaan lukien, esimerkiksi purkaminen, lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus, uudelleenpakkaaminen, erottelu, yhdistäminen tai sekoittaminen ennen jonkin toimista R 1–R 11 soveltamista jätteeseen.

(**) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

▼M1

LIITE III

OMINAISUUDET, JOTKA TEKEVÄT JÄTTEISTÄ VAARALLISIA

HP 1 ”Räjähtävä”: jätteet, jotka kemiallisesti reagoimalla kykenevät muodostamaan kaasua, jonka lämpötila, paine ja muodostumisnopeus ovat sellaisia, että niistä voi aiheutua vahinkoa ympäristölle. Pyrotekniset jätteet, räjähtävät orgaaniset peroksidijätteet ja räjähtävät itsereaktiiviset jätteet sisältyvät tähän määritelmään.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 1 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, jäte on arvioitava HP 1:ksi, jos tämä testausmenetelmien mukaan on asianmukaista ja oikeasuhtaista. Jos jonkin aineen, seoksen tai esineen esiintyminen osoittaa, että jäte on räjähtävää, se on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 1 mukaan.

Taulukko 1: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 1 mukaan:

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet
Unst. Expl.	H200
Expl. 1.1	H201
Expl. 1.2	H202
Expl. 1.3	H203
Expl. 1.4	H204
Self-react. A	H240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H241
Org. Perox. B	

HP 2 ”Hapettava”: jätteet, jotka yleensä happea luovuttamalla voivat aiheuttaa tai edistää muiden materiaalien palamista.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 2 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, jäte on arvioitava HP 2:ksi, jos tämä testausmenetelmien mukaan on asianmukaista ja oikeasuhtaista. Jos jonkin aineen esiintyminen osoittaa, että jäte on hapettavaa, se on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 2 mukaan.

Taulukko 2: Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 2 mukaan:

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet
Ox. Gas 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	

▼**M1**

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 ”Syttyvä”:

— syttyvä nestemäinen jäte nestemäinen jäte, jonka leimahduspiste on alle 60 °C, tai kaasuöljyn, dieselpolttoaineen ja kevyiden polttoöljyjen, joiden leimahduspiste on > 55 °C ja ≤ 75 °C, jätteet;

— syttyvä pyroforinen neste ja kiinteä jäte kiinteä tai nestemäinen jäte, joka jo pieninä määrinä syttyy viiden minuutin kuluessa jouduttuaan kosketuksiin ilman kanssa;

— syttyvä kiinteä jäte kiinteä jäte, joka on herkästi palava tai joka saattaa aiheuttaa tulen syttymisen tai myötävaikuttaa tulen syttymiseen hankauksen kautta;

— syttyvä kaasumainen jäte kaasumainen jäte, joka on syttyvää ilman kanssa 20 °C:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n vakiopaineessa;

— veden kanssa reagoiva jäte jäte, joka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan kehittää vaarallisia määriä syttyviä kaasuja;

— muu syttyvä jäte syttyvät aerosolit, syttyvä itsestään kuumeneva jäte, syttyvät orgaaniset peroksidit ja syttyvä itsereaktiivinen jäte.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 3 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, jäte on arvioitava testausmenetelmien mukaan, jos tämä on asianmukaista ja oikeasuhtaista. Jos jonkin aineen esiintyminen osoittaa, että jäte on syttyvää, se on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 3 mukaan.

Taulukko 3: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 3 mukaan:

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼M1

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2 Water-react. 3	H261

HP 4 ”Ärsyttävä — ihoärsytys ja silmävauriot”: jätteet, jotka voivat aiheuttaa ihoärsytystä tai silmävaurion.

Kun jäte sisältää raja-arvoa suurempina pitoisuuksina yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin seuraavista vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ja yksi tai useampi seuraavista pitoisuusrajoista saavutetaan tai ylittyy, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 4 mukaan.

Raja-arvo, joka on otettava huomioon arvioitaessa vaarakategorioita Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) ja Eye irrit. 2 (H319), on 1 prosentti.

Jos kaikkien vaarakategoriaan Skin corr. 1A (H314) luokiteltujen aineiden pitoisuuksien summa on vähintään 1 prosentti, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 4 mukaan.

Jos kaikkien koodiin H318 luokiteltujen aineiden pitoisuuksien summa on vähintään 10 prosenttia, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 4 mukaan.

Jos kaikkien koodeihin H315 ja H319 luokiteltujen aineiden pitoisuuksien summa on vähintään 20 prosenttia, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 4 mukaan.

On huomattava, että jätteet, jotka sisältävät aineita, jotka on luokiteltu koodiin H314 (Skin corr. 1A, 1B tai 1C) vähintään 5 prosentin suuruisina määrinä, luokitellaan vaarallisiksi ominaisuuden HP 8 mukaan. Ominaisuutta HP 4 ei sovelleta, jos jäte luokitellaan ominaisuuden HP 8 mukaan.

HP 5 ”Elinkohtainen myrkyllisyys (STOT)/ aspiraatiovaara”: jätteet, jotka voivat olla elinkohtaisesti myrkyllisiä joko kerta-altistumisen tai toistuvan altistumisen seurauksena tai jotka aiheuttavat välittömiä myrkytysvaikutuksia aspiraation seurauksena.

▼M1

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin tai joitakin taulukossa 4 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ja yksi tai useampi taulukossa 4 esitetyistä pitoisuusrajoista saavutetaan tai ylittyy, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 5 mukaan. Kun elinkohtaisesti myrkylliseksi luokiteltuja aineita esiintyy jätteessä, yksittäistä ainetta on esiinnyttävä vähintään jätteelle asetetun pitoisuusrajan verran, jotta jäte voidaan luokitella vaaralliseksi ominaisuuden HP 5 mukaan.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, joka on luokiteltu vaarakategoriaan Asp. Tox. 1, ja kyseisten aineiden summa ylittää tai saavuttaa pitoisuusrajan, jäte luokitellaan vaaralliseksi ominaisuuden HP 5 mukaan ainoastaan, jos kinemaattinen viskositeetti kokonaisuudessaan (40 °C:n lämpötilassa) on enintään 20,5 mm^2/s ([1]).

Taulukko 4: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet ja vastaavat pitoisuusrajat jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 5 mukaan

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet	Pitoisuusraja
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 ”Välitön myrkyllisyys”: jätteet, jotka voivat aiheuttaa välittömiä myrkytysvaikutuksia suun tai ihon kautta tai hengitysteitse annosteltuna.

Jos kaikkien jätteen sisältämien sellaisten aineiden pitoisuuksien summa, joille on annettu jokin taulukossa 5 esitetyistä välittömän myrkyllisyyden vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ylittää tai saavuttaa kyseisessä taulukossa annetun kynnysarvon, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 6 mukaan. Kun jäte sisältää useampaa kuin yhtä välittömästi myrkylliseksi luokiteltua ainetta, pitoisuuksien summaa edellytetään ainoastaan samaan vaarakategoriaan kuuluvilta aineilta.

Arvioinnissa on otettava huomioon seuraavat raja-arvot:

— Vaarakategorioiden Acute Tox. 1, 2 tai 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) osalta: 0,1 prosenttia;

— Vaarakategorian Acute Tox. 4 (H302, H312, H332) osalta: 1 prosentti.

Taulukko 5: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet ja vastaavat pitoisuusrajat jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 6 mukaan

([1]) Kinemaattinen viskositeetti määritetään ainoastaan nesteistä.

▼M1

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet	Pitoisuusraja
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 **”Syöpää aiheuttava”:** jätteet, jotka aiheuttavat syöpää tai lisäävät sen esiintyvyyttä.

Kun jäte sisältää ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 6 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ja yksi tai useampi taulukossa esitetyistä pitoisuusrajoista saavutetaan tai ylittyy, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 7 mukaan. Kun jätteessä esiintyy useampaa kuin yhtä syöpää aiheuttavaksi luokiteltua ainetta, yksittäistä ainetta on esiinnyttävä vähintään jätteelle asetetun pitoisuusrajan verran, jotta jäte voidaan luokitella vaaralliseksi ominaisuuden HP 7 mukaan.

Taulukko 6: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet ja vastaavat pitoisuusrajat jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 7 mukaan

Vaaraluokka- ja -kategoria-koodi(t)	Vaaralausekkeet	Pitoisuusraja
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 **”Syövyttävä”:** jätteet, jotka voivat aiheuttaa ihon syöpymistä.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, joka on luokiteltu vaarakategorioihin Skin corr. 1A, 1B tai 1C (H314), ja niiden pitoisuuksien summa on vähintään 5 prosenttia, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 8 mukaan.

Vaarakategorioiden Skin corr. 1A, 1B tai 1C (H314) arvioinnissa huomioon otettava raja-arvo on 1,0 prosenttia.

HP 9 **”Tartuntavaarallinen”:** jätteet, jotka sisältävät eläviä pieneliöitä tai niiden myrkkyjä ja joiden tiedetään tai uskotaan aiheuttavan tauteja ihmisissä tai muissa elävissä organismeissa.

▼**M1**

Jätteen luokittelemista ominaisuuden HP 9 mukaan on arvioitava viiteasiakirjoissa tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä vahvistettujen sääntöjen perusteella.

HP 10 ”Lisääntymiselle vaarallinen”: jätteet, joilla on haitallisia vaikutuksia aikuisten miesten ja naisten sukupuolitoimintoihin ja hedelmällisyyteen ja jotka aiheuttavat jälkeläisten kehityshäiriöitä.

Kun jäte sisältää ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 7 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ja yksi tai useampi taulukossa esitetyistä pitoisuusrajoista saavutetaan tai ylittyy, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 10 mukaan. Kun jätteessä esiintyy useampaa kuin yhtä lisääntymiselle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, yksittäistä ainetta on esiinnyttävä vähintään jätteelle asetetun pitoisuusrajan verran, jotta jäte voidaan luokitella vaaralliseksi ominaisuuden HP 10 mukaan.

Taulukko 7: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet ja vastaavat pitoisuusrajat jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 10 mukaan

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet	Pitoisuusraja
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 ”Perimää vaurioittava”: jätteet, jotka voivat aiheuttaa mutaation, joka on solun geneettisen aineksen määrän tai rakenteen pysyvä muutos.

Kun jäte sisältää ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 8 esitetyistä vaaraluokka- ja vaarakategoriakoodeista ja vaaralausekkeista, ja yksi tai useampi taulukossa esitetyistä pitoisuusrajoista saavutetaan tai ylittyy, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 11 mukaan. Kun jätteessä esiintyy useampaa kuin yhtä perimää vaurioittavaksi luokiteltua ainetta, yksittäistä ainetta on esiinnyttävä vähintään jätteelle asetetun pitoisuusrajan verran, jotta jäte voidaan luokitella vaaralliseksi ominaisuuden HP 11 mukaan.

Taulukko 8: Jätteen ainesosien vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t) ja vaaralausekkeet ja vastaavat pitoisuusrajat jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 11 mukaan

Vaaraluokka- ja -kategoriakoodi(t)	Vaaralausekkeet	Pitoisuusraja
Muta. 1A	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼M1

HP 12 ”Välittömästi myrkyllistä kaasua vapauttava”: jätteet, joista vapautuu välittömästi myrkyllisiä kaasuja (Acute Tox. 1, 2 tai 3) niiden joutuessa kosketuksiin veden tai hapon kanssa.

Kun jäte sisältää johonkin täydentävistä vaaralausekkeista EUH029, EUH031 ja EUH032 luokiteltua ainetta, se on testausmenetelmien tai ohjeiden mukaisesti luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 12 mukaan.

HP 13 ”Herkistävä”: jätteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ainetta, jonka tiedetään aiheuttavan herkistäviä vaikutuksia iholle tai hengityselimille.

Kun jäte sisältää ainetta, joka on luokiteltu herkistäväksi ja jolle on annettu joko vaaralauseke H317 tai H334, ja yhden yksittäisen aineen pitoisuus on vähintään 10 prosenttia, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 13 mukaan.

▼M3

HP 14 ”Ympäristölle vaarallinen”: jätteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa välittömästi tai myöhemmin vaaraa yhdelle tai useammalle ympäristön osa-alueelle.

Jätteet, jotka täyttävät minkä tahansa seuraavista edellytyksistä, on luokiteltava vaarallisiksi ominaisuuden HP 14 mukaan:

— Jätteet, jotka sisältävät ainetta, joka on luokiteltu otsonikerrosta heikentäväksi ja jolle on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ([1]) mukaisesti vaaralausekekoodi H420, ja tällaisen aineen pitoisuus on yhtä suuri tai suurempi kuin 0,1 prosentin pitoisuusraja.

[c(H420) ≥ 0,1 %]

— Jätteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ainetta, jo(t)ka on luokiteltu välittömästi myrkylliseksi vesieliöille ja jo(i)lle on annettu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti vaaralausekekoodi H400, ja tällaisten aineiden pitoisuuksien summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 25 prosentin pitoisuusraja. Tällaisiin aineisiin sovelletaan 0,1 prosentin raja-arvoa.

[Σ c (H400) ≥ 25 %]

— Jätteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ainetta, jo(t)ka on luokiteltu kroonisesti myrkylliseksi vesieliöille kategoriaan 1, 2 tai 3 ja jo(i)lle on annettu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti vaaralausekekoodi(t) H410, H411 tai H412, ja vesieliöille kroonisesti myrkylliseksi luokiteltujen kategorian 1 (H410) kaikkien aineiden pitoisuuksien summa, kerrottuna sadalla ja lisättynä vesieliöille kroonisesti myrkylliseksi luokiteltujen kategorian 2 (H411) kaikkien aineiden pitoisuuksien summaan kerrottuna kymmenellä ja lisättynä vesieliöille kroonisesti myrkylliseksi luokiteltujen kategorian 3 (H412) kaikkien aineiden pitoisuuksien summaan, on yhtä suuri tai suurempi kuin 25 prosentin pitoisuusraja. Vaaralausekkeeseen H410 luokiteltuihin aineisiin sovelletaan 0,1 prosentin raja-arvoa ja vaaralausekkeeseen H411 tai H412 luokiteltuihin aineisiin sovelletaan 1 prosentin raja-arvoa.

[100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %]

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

▼M3

— Jätteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ainetta, jo(t)ka on luokiteltu kroonisesti myrkylliseksi vesieliöille kategoriaan 1, 2, 3 tai 4 ja jo(i)lle on annettu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti vaaralausekekoodi(t) H410, H411, H412 tai H413, ja kaikkien kroonisesti vesieliöille myrkylliseksi luokiteltujen aineiden pitoisuuksien summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 25 prosentin pitoisuusraja. Vaaralausekkeeseen H410 luokiteltuihin aineisiin sovelletaan 0,1 prosentin raja-arvoa ja vaaralausekkeeseen H411, H412 tai H413 luokiteltuihin aineisiin sovelletaan 1 prosentin raja-arvoa.

[Σ c H410 + Σ c H411 + Σ c H412 + Σ c H413 $\geq$ 25 %]

Jossa: Σ = summa ja c = aineiden pitoisuudet.

▼M1

HP 15 ”Jätteet, joilla voi olla jokin edellä luetelluista vaarallisista ominaisuuksista, jota alkuperäisellä jätteellä ei suoranaisesti ollut”.

Kun jäte sisältää yhtä tai useampaa ainetta, jolle on annettu jokin taulukossa 9 esitetyistä vaaralausekkeista tai täydentävistä vaaralausekkeista, jäte on luokiteltava vaaralliseksi ominaisuuden HP 15 mukaan, ellei jäte ole sellaisessa muodossa, että sillä ei missään olosuhteissa ole räjähtäviä tai mahdollisesti räjähtäviä ominaisuuksia.

Taulukko 9: Jätteen ainesosien vaaralausekkeet ja täydentävät vaaralausekkeet jätteiden luokittelemiseksi vaarallisiksi ominaisuuden HP 15 mukaan

Vaaralauseke (Vaaralausekkeet)/Täydentävä vaaralauseke (Täydentävät vaaralausekkeet)	
Koko massa voi räjähtää tulessa	H205
Räjähtävää kuivana	EUH001
Saattaa muodostaa räjähtäviä peroksideja	EUH019
Räjähdysvaara kuumennettaessa suljetussa astiassa	EUH044

Lisäksi jäsenvaltiot voivat luokitella jätteen vaaralliseksi ominaisuuden HP 15 mukaan muiden sovellettavien perusteiden pohjalta, esimerkiksi suotoveden arvioinnin perusteella.

▼M3

———————

▼C2

Testausmenetelmät

Käytettävät menetelmät on esitetty komission asetuksessa (EY) N:o 440/2008 ([1]) ja muissa asiaankuuluvissa CEN:in asiakirjoissa tai muissa kansainvälisesti tunnustetuissa testausmenetelmissä ja ohjeissa.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 440/2008, annettu 30 päivänä toukokuuta 2008, testimenetelmien vahvistamisesta kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annetun asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla (EUVL L 142, 31.5.2008, s. 1).

▼B

LIITE IV

ESIMERKKEJÄ 29 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA JÄTTEEN SYNTYMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVISTA TOIMENPITEISTÄ

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa jätteen syntymiseen

1. Suunnittelutoimenpiteiden tai muiden, materiaalien tehokasta käyttöä edistävien taloudellisten ohjauskeinojen käyttö.

2. Sellaisen tutkimus- ja kehitystyön edistäminen, jolla saadaan aikaan puhtaampia ja vähemmän jätettä synnyttäviä tuotteita ja tekniikoita, ja tämän työn tulosten jakaminen ja käyttö.

3. Jätteen syntymiseen liittyviä ympäristöpaineita koskevien tehokkaiden ja mielekkäiden indikaattoreiden kehittäminen, jonka tavoitteena on edistää jätteen syntymisen ehkäisemistä kaikilla tasoilla, yhteisön tason tuotevertailuista paikallisten viranomaisten toteuttamiin toimiin ja kansallisiin toimenpiteisiin.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa suunnittelu-, valmistus- ja jakeluvaiheeseen

4. Ympäristömyötäisen tuotesuunnittelun edistäminen (ympäristömyötäinen tuotesuunnittelu tarkoittaa ympäristönäkökohtien järjestelmällistä sisällyttämistä tuotesuunnitteluun tuotteen ympäristöominaisuuksien parantamiseksi koko sen elinkaaren ajan).

5. Tietojen tarjoaminen jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista tekniikoista, jotta voidaan helpottaa parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista teollisuudessa.

6. Koulutuksen järjestäminen toimivaltaisille viranomaisille siitä, miten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat vaatimukset sisällytetään tämän direktiivin ja direktiivin 96/61/EY mukaisiin lupiin.

7. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden soveltaminen myös sellaisissa laitoksissa, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan. Tarvittaessa tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat arvioinnit ja suunnitelmat.

8. Valistuskampanjat tai taloudellisen, päätöksentekoa koskevan tai muun tuen tarjoaminen yrityksille. Tällaiset toimenpiteet ovat todennäköisesti erityisen tehokkaita, jos ne suunnataan pienille ja keskisuurille yrityksille ja mukautetaan näitä yrityksiä varten sekä toteutetaan vakiintuneiden yritysverkostojen kautta.

9. Vapaaehtoisten sopimusten, kuluttaja-/tuottajapaneelien ja alakohtaisten neuvottelujen käyttö, jotta asianomaiset yritys- ja teollisuusalat ottavat käyttöön omia jätteen syntymistä ehkäiseviä suunnitelmiaan ja tavoitteitaan tai muuttavat jätteitä synnyttäviä tuotteitaan ja pakkauksiaan.

10. Luotettavien ympäristöasioiden hallintajärjestelmien, mukaan luettuna EMAS ja ISO 14001, edistäminen.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kulutus- ja käyttövaiheeseen

11. Taloudelliset ohjauskeinot, kuten kannustimet ympäristöä säästävien hankintojen edistämiseksi tai pakollisten maksujen periminen kuluttajilta tuotteista tai pakkausmateriaalista, jotka muutoin olisivat saatavilla maksutta.

12. Yleisölle tai tietylle kuluttajaryhmälle suunnatut valmistuskampanjat ja tiedottaminen.

13. Luotettavien ympäristömerkkien edistäminen.

▼B

14. Teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset, kuten tuotepaneelit, jotka toteutetaan yhdennetyn tuotepolitiikan puitteissa, tai jälleenmyyjien kanssa tehtävät sopimukset, jotka koskevat jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tietojen ja vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavien tuotteiden saatavuutta.

15. Julkisten ja yritysten hankintojen osalta ympäristöperusteiden ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien perusteiden sisällyttäminen tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin komission 29 päivänä lokakuuta 2004 julkaiseman ympäristönäkökohdat huomioon ottavia julkisia hankintoja koskevan käsikirjan ohjeiden mukaisesti.

16. Soveltuvien käytöstä poistettujen tuotteiden tai niiden osien uudelleenkäytön ja/tai korjaamisen edistäminen erityisesti opetusta koskevien, taloudellisten, logististen ja muiden toimenpiteiden, esimerkiksi hyväksyttyjen korjaus-/uudelleenkäyttökeskusten ja -verkostojen tukemisen tai perustamisen avulla varsinkin tiheään asutuilla alueilla.

▼M4

LIITE IV a

ESIMERKKEJÄ TALOUDELLISISTA OHJAUSKEINOISTA JA MUISTA TOIMENPITEISTÄ, JOILLA KANNUSTETAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUN JÄTEHIERARKIAN SOVELTAMISEEN [1]

1. Jätteen kaatopaikalle sijoittamiseen ja polttamiseen sovellettavat maksut ja rajoitukset, joilla kannustetaan jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja kierrätykseen, siten, että kaatopaikalle sijoittaminen pidetään vähiten suositeltavana jätehuoltovaihtoehtona.

2. ”Maksa siitä mitä heität pois” -järjestelmät, joissa jätteen tuottajia laskutetaan syntyneen jätteen tosiasiallisen määrän perusteella ja tarjotaan kannustimia kierrätettävän jätteen lajitteluun sen syntypaikalla sekä sekajätteen vähentämiseen.

3. Verokannustimet tuotteiden, erityisesti elintarvikkeiden, lahjoittamiseen.

4. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät eri jätelajeille sekä toimenpiteet niiden vaikuttavuuden, kustannustehokkuuden ja hallinnon parantamiseksi.

5. Panttijärjestelmät ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan käytettyjen tuotteiden ja materiaalien tehokkaaseen keräykseen.

6. Jätehuoltoinfrastruktuuriin tehtävien investointien, mukaan lukien investoinnit unionin rahastoista, järkevä suunnittelu.

7. Kestävät julkiset hankinnat, jotta voidaan kannustaa parempaan jätehuoltoon sekä kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöön.

8. Sellaisten tukien asteittainen poistaminen, jotka eivät ole jätehierarkian mukaisia.

9. Verotuksellisten toimenpiteiden tai muiden välineiden käyttö, jotta voidaan edistää uudelleenkäyttöön valmisteltujen tai kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöönottoa.

10. Kehittyneitä kierrätysteknologioita ja uudelleenvalmistusta koskevan tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen.

11. Parhaan käytettävissä olevan jätteenkäsittelytekniikan käyttö.

12. Alue- ja paikallisviranomaisille tarkoitetut taloudelliset kannustimet erityisesti jätteen syntymisen ehkäisemisen edistämiseksi ja erilliskeräysjärjestelmien tehostamiseksi siten, että samalla vältetään tukemasta kaatopaikalle sijoittamista ja polttamista.

13. Valistuskampanjat erityisesti erilliskeräyksestä, jätteen syntymisen ehkäisemisestä ja roskaantumisen vähentämisestä ja näiden aiheiden valtavirtaistaminen koulutuksessa.

14. Järjestelmät, mukaan lukien digitaalisin keinoin toteutetut järjestelmät, joilla jätehuoltoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten toimet sovitetaan yhteen.

15. Jatkuvan vuoropuhelun ja yhteistyön edistäminen kaikkien jätehuoltoon osallistuvien sidosryhmien välillä sekä kannustaminen vapaaehtoisten sopimusten tekemiseen ja yritysten jätteitä koskevien tietojen toimittamiseen.

[1] Näillä ohjauskeinoilla ja toimenpiteillä voidaan kannustaa jätteen syntymisen ehkäisemiseen, mikä on jätehierarkian korkein aste; kattava luettelo, johon on koottu yksityiskohtaisempia esimerkkejä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista toimenpiteistä, on vahvistettu liitteessä IV.

▼M4

LIITE IV b

TÄMÄN DIREKTIIVIN 11 ARTIKLAN 3 KOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

1. arvio yhdyskuntajätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

2. arvio 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;

3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;

4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;

5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;

6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti.

7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.

▼B

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 5 kohta
1 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 6 kohta
1 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 9 kohta
1 artiklan 1 kohdan e alakohta	3 artiklan 19 kohta
1 artiklan 1 kohdan f alakohta	3 artiklan 15 kohta
1 artiklan 1 kohdan g alakohta	3 artiklan 10 kohta
1 artiklan 2 kohta	7 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta	4 artikla
4 artiklan 1 kohta	13 artikla
4 artiklan 2 kohta	36 artiklan 1 kohta
5 artikla	16 artikla
6 artikla	—
7 artikla	28 artikla
8 artikla	15 artikla
9 artikla	23 artikla
10 artikla	23 artikla
11 artikla	24 ja 25 artikla
12 artikla	26 artikla
13 artikla	34 artikla
14 artikla	35 artikla
15 artikla	14 artikla

▼B

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
16 artikla	37 artikla
17 artikla	38 artikla
18 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta
—	39 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohta	—
18 artiklan 3 kohta	39 artiklan 3 kohta
19 artikla	40 artikla
20 artikla	—
21 artikla	42 artikla
22 artikla	43 artikla
Liite I	—
Liite IIA	Liite I
Liite IIB	Liite II

Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	3 artiklan 18 kohta
2 artikla	13 ja 21 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	13 artikla
4 artikla	13 artikla
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	26 ja 34 artikla
6 artikla	23 artikla
7 artiklan a alakohta	13 artikla
7 artiklan b alakohta	—
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
8 artiklan 3 kohta	—
9 artikla	—
10 artiklan 1 kohta	18 artikla

▼B

Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
10 artiklan 2 kohta	13 artikla
10 artiklan 3 ja 4 kohta	—
10 artiklan 5 kohta	19, 21, 25, 34 ja 35 artikla
11 artikla	—
12 artikla	35 artikla
13 artiklan 1 kohta	34 artikla
13 artiklan 2 kohta	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	37 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
Liite I	—

Direktiivi 91/689/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	—
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohta	—
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta ja 7 artikla
1 artiklan 5 kohta	20 artikla
2 artiklan 1 kohta	23 artikla
2 artiklan 2-4 kohta	18 artikla
3 artikla	24, 25 ja 26 artikla
4 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 ja 3	35 artikla
5 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	34 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta
6 artikla	28 artikla

▼B

Direktiivi 91/689/ETY	Tämä direktiivi
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
Liite I ja II	—
Liite III	Liite III